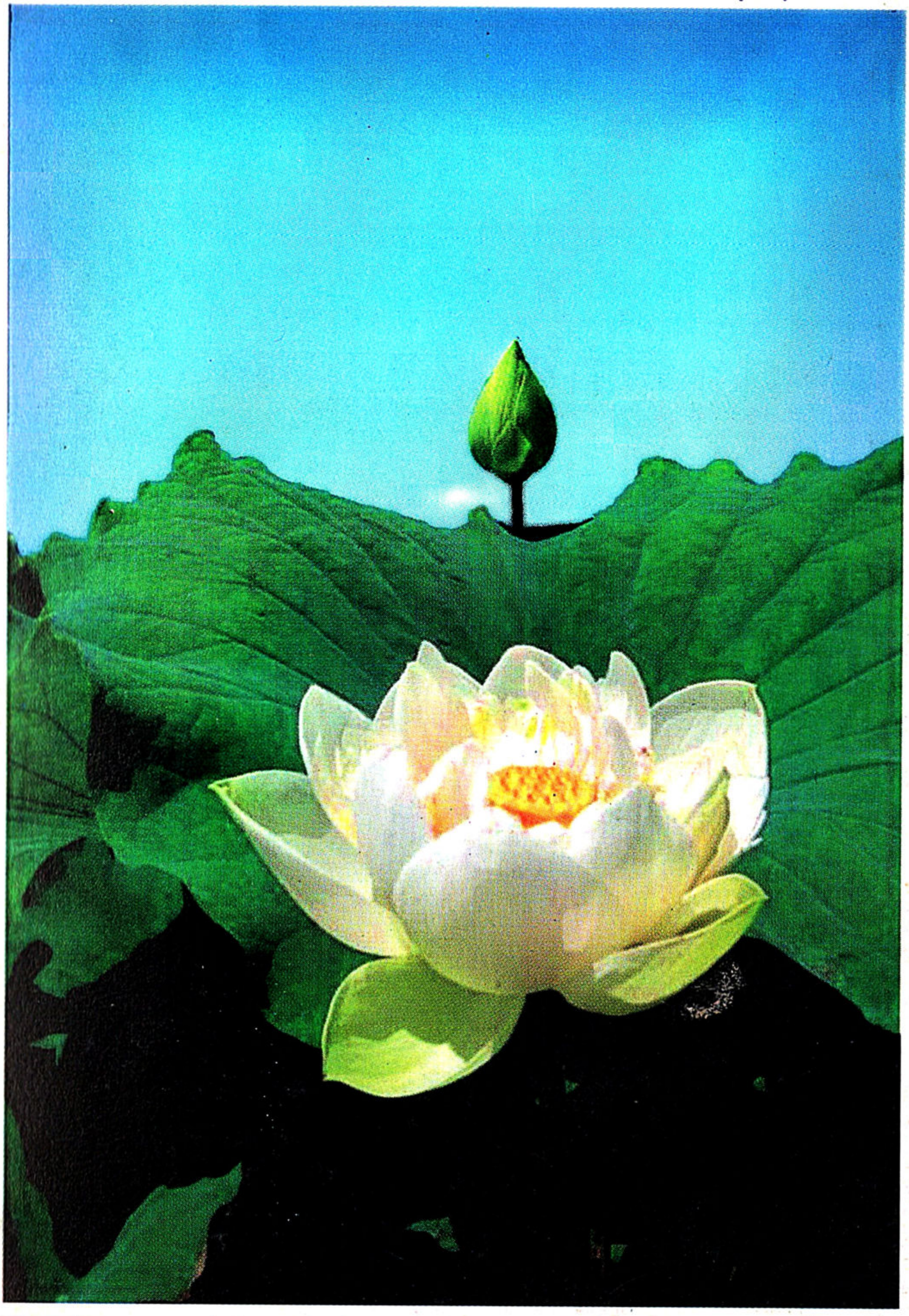
Rs. 15

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, ఫిబ్రవరి 2007

విషయసూచిక

నేనేదైనా 'ఆలా చేయి లేదా ఇలా చేయి' అని చెబితే మీ మానవమనస్సు దానినొక సూత్రంగా తీసుకొని ప్రతి దానికీ దానినే తూ.చ తప్పకుండ వర్తింపచేస్తుంది. నాకు ఆలా కాదు. నాకేమీ నియమాలు లేవు. నిబంధనలు లేవు, సూత్రాలు లేవు. నాకు ప్రతీదీ దేనికదే ప్రత్యేకమైనది. దానిని అలాగే ప్రత్యేకంగానే చూస్తాను. ఏ రెండు సందర్భాలూ ఒకేలా వుండవు.

– శ్రీమాత

శ్రీమాత – అవతారతత్త్వము

శ్రీమాత దివ్యచైతన్యశక్తి, దైవము, ఛిత్‌శక్తిస్వరూపిణి కూడా.

*

ప్రశ్న: మాతృశ్రీ మానవరూపమే అయినా పరాశక్తికి ప్రతిరూప మని జనశ్రుతి. ఆమె, 'ప్రార్థనలు – ధ్యానములు' ఈ అభిప్రాయాన్ని బలపరుస్తున్నదని అంటారు. పరాశక్తియే జీవులను ఉద్ధరించుటకు, వారిని జ్ఞానానందస్వరూపులను కావించుటలో మార్గదర్శకత్వం వహించుటకు ఆవిర్భవించిన మహనీయమూర్తి అని నా భావన, ఆత్మవిశ్వాసము (psychic feeling) కూడా.

నీ వన్నది సత్యమే. దైవము మానవరూపంలో మానవాళికి మార్గదర్శకత్వం వహించటం ఆశ్చర్యం కాదు. మానుషరూపంలో ఉన్నంత మాత్రాన దైవత్వమునకు లోటు ఏమీ రాదు. ఈ స్వరూపమే దివ్యచైతన్యంగా భాసిస్తుంది కాని, మానవరూపం దైవత్వంగా పరిణామం చెంది ప్రకాసిస్తుందని తలచటం సరి కాదు. బాల్యంలోనే మాతృశ్రీ అంతరంగంలో మానసాతీతురాలు. ఇందుకు విరుద్ధమైన భావన నిజం కాదు.

*

సృష్టిలోను, జీవునిలోను, ఈ రెంటికీ అతీతంగానూ, ఉన్నది ఒకే దివ్యచైతన్యశక్తి. అయితే ఆమె ఈ శరీరమునే కార్యరంగం కావించుకొని, ప్రాపంచిక జీవనాన్ని రూపాంతరీకరించుటకు కృషి చేయుచున్నారు. అందుచేత ఆమెను, మనుష్యరూపం ధరించిన దివ్యశక్తిగా భావించాలి. ఏ దృష్టితో చూచినా ఆమె సర్వతోముఖ దివ్యచైతన్య స్వరూపం.

*

సృష్టిలో కార్యకలాపాలన్నింటినీ మాతృశ్రీ నియమబద్ధంగా నిర్వహిస్తారు. ఆమె నిరంతర దివ్యకృపావ్యక్తీకరణకు అవకాశమిచ్చేవి ఇవియే.

ఇందుకే కదా ఆమె దేహధారిగా అభివ్యక్తమైనది.

*

ప్రశ్న: భౌతిక వ్యక్తిత్వం దివ్యకృపాపూరకంగా ఉండి కూడా, శ్రీమాత ప్రపంచ వ్యావహారిక కార్యకలాపాలలో వాటికి సంబంధిత నియమాల నెందుకు పాటిస్తారు?

ఈ మహా విశ్వపరిపాలనను ఒక నిగూఢ విశ్వశక్తి క్రమబద్ధీకరిస్తున్నది. సృష్టికి అతీతమైన పరాయణతత్వమే దివ్యరూపాంతరీకరణకు మూలము. మాతృశ్రీయొక్క కరుణాపూరిత ప్రక్రియలు ఇందుకు దోహదము చేయగలవు.

*

ప్రశ్న: శ్రీమాత దివ్యశక్తులన్నిటినీ అభివ్యక్తం కావించుకొని, దేహధారియై, దివ్యకృపను భౌతికభూమికలకు క్రమక్రమంగా అవరోహింపచేస్తూ సర్వభౌతిక చైతన్యాన్ని రూపాంతరీకరించే అవకాశం కల్పిస్తారు అనుకోవటం సమంజసమే కదా?

అవును. భూచైతన్యం అధిమానసాన్ని అందుకునేటందులకు ఆమె వ్యక్తీకరణ ఒక అవకాశం. అందుకు ముందు రూపాంతరీకరణం ఆవశ్యకం. అతిమానసం వలననే రూపాంతరీకరణ ఉంటుంది. కాని భూభౌతిక చైతన్యం అంతా ఒకేసారి రూపాంతరీకరింపబడదు. మనిషి మనసుకి ప్రతినిధి. కాబట్టి, ముందుగా ఒక క్రొత్త అతిమానసజాతి ఆవిర్భావము అవుతుంది.

*

ప్రశ్న: శ్రీమాత అభివ్యక్తీకరణలోను, అతిమానస అవరోహణ (the descent of Supramental) లోను వ్యత్యాసం ఏమైనా ఉన్నదా?

శ్రీమాత ఆగమనము అతిమానసమును అవరోహింపచేయుట కొరకే. ఆ అవరోహణ ద్వారానే ఆమె పరిపూర్ణ అభివ్యక్తీకరణ సాధ్యపడుతుంది.

*

ప్రశ్న: పూర్ణయోగం (Integral Yoga) లో అహం బ్రహ్మాస్మి అనే దృక్పథం అవసరం కాదా?

స్వభావం పూర్తిగా రూపాంతరీకరింపబడినంత మాత్రాన సరిపోదు. అలాగే అయితే శ్రీమాతయొక్క అస్తిత్వము, శక్తి – వీటి అవసరమే ఉండదు. నేనే బ్రహ్మాన్ అనుకుంటే సరిపోతుంది.

ఇది మాత్రం నిజం. విశ్వశక్తి సర్వమూ నిర్వహిస్తుంది. the Cosmic Force works out everything and the Cosmic Spirit (Virat Purusha) supports her action. విశ్వశక్తి అజ్ఞానస్థితిలో పనిచేసే (power) సామర్థ్యము. ఇది నిమ్నప్రకృతి. ఇది అజ్ఞాన పరిస్థితిలోనే పనిచేస్తుంది; నీవింతకంటే ఉన్నతంగా ఉండవలె నని అపేక్షించేవరకు. నీవే కనుక సాధకుడవు అయినపుడు నిమ్నప్రకృతి వ్యవహారసరళిని అంగీకరించవు. ప్రత్యామ్నాయంగా శ్రీమాత వైపు మరలుతావు. ఆమెని నీ ద్వారా ప్రవర్తింప చేస్తావు. నిమ్నస్వభావానికి బదులు నీవు పరిపూర్ణంగా శ్రీమాతకే అంకితమై. (‘*సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ*’) అన్నట్లుగా – ఉంటే – దైవమే, సర్వమూ నీ ద్వారా నిర్వహిస్తుంది.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: శ్రీ శరణ్

నీతోనే ఉన్నానంటే నేనే నీవు, నీవే నేను అన్న మాట.

నీతోనే నేను అనటంలో అది సమస్త విషయాలనూ సూచిస్తుంది. అంటే నేను అన్ని స్థాయిల్లోనూ, అన్ని భూమికల్లోనూ పరమమైన చైతన్యం నుంచీ నా అత్యంత భౌతికచైతన్యందాకా నీతోనే ఉంటాను.

– శ్రీమాత

శ్రీమాత సర్వాంతర్యామి

ప్రశ్న: "శ్రీమాత యెల్లప్పుడూ నిన్ను వీక్షించుచున్నట్లుగానే మసులుకో; ఎందుకంటే నిజంగా ఆ తల్లి ఉనికి సర్వదా నీతోనే వుంటుంది" అని మీరు వ్రాశారు. దీని అర్థం ఆమె భౌతికంగా అంతటా వ్యాపించి వున్నారని కాదు, కారణం, అది అసాధ్యం కనుక, అని మీరు వివరించారు. కాని, దీనిని గురించి నేను శ్రీమాతను అడిగినప్పుడు, తాను స్వయంగా సర్వత్రా వున్నానని అన్నారు. ఈ పరస్పర విరుద్ధమైన వివరణలను యెలా సమన్వయపర్చుకోవాలి?

భౌతికంగా అంటే, స్ఫుటమైన శరీరంతో అని అనుకుంటే, అది అసాధ్యమే. శ్రీమాతను ఆ ప్రశ్న అడిగినప్పుడు నీ వుద్దేశం అట్టిదని ఆమె అనుకోలేదు – తాను సర్వత్రా వుండగలనని ఆమె అనటంలో చైతన్యంలో వుంటానని. శారీరకంగాకాక, చైతన్య పరంగానే ఆమె ఉనికి. శరీరం ఆధారం; ఉపకరణం మాత్రమే. కార్యాచరణకి చైతన్యస్థాయిలో ఆమె సమక్షము (presence) సర్వత్రా ఉంటుంది. ఆమె ఉనికి వ్యక్తిగతమే కాకుండా విశ్వజనీనము కూడా.

ప్రశ్న: శ్రీమాత ఏ భావంలో సర్వవ్యాపి? భౌతకిస్థాయిలో జరిగేవన్నీ ఆమెకు తెలుస్తాయా?

లాయిడ్ జార్జి ఉదయం తిన్న ఉపాహారమేమిటో లేక రూజ్ వెల్ట్ తన భార్యతో ఏం ముచ్చటించాడో – వగైరా కూడానా? భౌతిక మానవస్థాయిలో జరిగే సామాన్యవిషయాల గురించి కూడా శ్రీమాత తెలుసుకొనవలయునా? విశ్వగతశక్తుల కార్యాచరణను గమనిస్తూ తన కార్యనిర్వహణకు వాటిని ఏ విధంగా వాడుకోవాలో తెలుసుకొనుట ఆమె అవతార కర్తవ్యం. మిగతా విషయాలు తెలుసుకోవలసిననంత మేరకు తెలుసుకుంటారు. ఒక్కొక్కప్పుడు భౌతికమనస్సుతో, మరొకప్పుడు అంతరంగస్థాయిలో తెలుసుకుంటారు. ఆమెది విశ్వాత్మ. తనకంతా విదితమే. అవసరమైనదానిని తన కార్యనిర్వహణకు అవసరమైనంత బహిర్గతం చేస్తారు.

ప్రశ్న: శ్రీమాత సాన్నిధ్యానికి మరియు దివ్యచైతన్యానికి మధ్య వ్యత్యాసమేమయినా కలదా?

దివ్యచైతన్యాన్ని కర్తృత్వభావరహితమైన నవ్యచైతన్యంగా అనుభవించవచ్చు. కాని శ్రీమాత సాన్నిధ్యం అంతకు మిన్న అయినది – ఆమె వునికి బాహ్యాంతరంగాల నంతటా ఆవరించి యున్నట్టి అనుభూతినీ పొందవచ్చు.

*

శ్రీమాతయొక్క శాశ్వత సాన్నిధ్యం అభ్యాసంవల్ల సిద్ధిస్తుంది. సాధనాసాఫల్యతకు దైవకృప ఆవశ్యకమే కాని, ఆ దైవకృప లబ్ధి అభ్యాసం ఆయత్తపరుస్తుంది. కేవలం బాహ్యావిషయాలలోనే నిమగ్నమగుట మానివేసి, అంతర్ముఖుడవగుట నేర్చుకోవాలి. మనసును నిశ్చలపర్చాలి. శ్రీమాత నీలో చేయుచున్న పనిని గురించి తెలుసుకోవాలనే ఆకాంక్షను పెంచుకోవాలి. ఆమె దర్శనానికై తపించుట, ఆమె సాన్నిధ్యానికై వుబలాటపడుట, నీ హృదయాంతరాళంలో ఆమె వైపు ఆకర్షితభావము కలుగుట – ఇవన్నీ సాధనకి అవసరమైన చైతన్యస్థితిని పెంపొందించుకునేందుకు కావలసినవి. ఈ భావనలో యెలాంటి అలజడి పనికిరాదు. భావన గాఢమై నిశ్చలంగా ఉండాలి. అప్పుడే సాన్నిధ్యభావన నీలో కలుగుట, పెంపొందుట సులభమౌతుంది.

*

శ్రీమాత సాన్నిధ్యాన్ని సంభావించిన పిమ్మటే ఆమెను ఆవహించుకోవాలనేదేమీ లేదు. ఈ భావన తీవ్రమైనప్పుడే అమ్మ సాన్నిధ్యం సాధ్యపడుతుంది. చైత్యపురుష సంసర్గంతో భావోద్రిక్తత కలుగుతుంది. చైత్యపురుష సత్వము అమ్మ వునికిని నిరంతరం కొనసాగేలా చేస్తుంది. ఆ భావన నీలో పెంపొందేకొలదీ దీని ప్రభావం నీ సత్వమంతా ప్రసారితమౌతుంది. ఈ అంతరంగ భావన బాహ్యాచైతన్యాన్ని ప్రభావితం చేస్తుంది – రూపాంతరీకరిస్తుంది. యోగంలో నిరంతరం జరిగే ప్రక్రియ ఇది. అంతరంగ సత్యము, మనో, హృదయ, ఇచ్ఛ – లను స్వాధీనపర్చుకుని అజ్ఞానాన్ని పారద్రోలి బాహ్యంగా కూడా ప్రకటితమవుతుంది.

ప్రశ్న: నేను ఫ్రెంచి భాషలో ఒక ప్రార్థనను వ్రాసి శ్రీమాతకు పంపించాను. దానికి ఆమె సమాధానం "నీ హృదయకవాటాన్ని తెరు. అందు నన్ను దర్శించు" అని వ్రాశారు. యిది ఏమి సూచిస్తుంది?

హృదయోన్మీలనం నిశ్చయంగా ఉన్నప్పుడు, అక్కడ శాశ్వతమైన ఏకత్వభావన ఉంటుంది. అదే శ్రీమాత అభిప్రాయము. (పైన పరమాత్మలో కూడా నీకిది అనుభవైక వేద్యమవుతుంది.)

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: అందుగుటపాటి కైలాసపతి, జానకి

దివ్యజనని

ప్రశ్న: నువ్వు దైవానివా అమ్మా?

నేనే కాదు. ప్రతి ఒక్కరికి వర్తించే ప్రశ్న యిది. అంతర్నిహితంగా (potentially) 'అవును' అని చెప్పవచ్చు. చెప్పడమే కాదు. అది యదార్థం చెయ్యడం తమ కర్తవ్యంగా భావించి పని చెయ్యాలి.

'నేను' అనేదాని వునికి సందిగ్ధం. కనుక 'నేను' శక్తిమంతమో కాదో నాకు తెలియదు. కాని, పరమాత్మ మాత్రం సర్వశక్తిమంతుడు. పదార్థం ద్వారా పరమాత్మ చూస్తున్నాడన్న దృఢ నమ్మకం అన్ని సంశయాలను అధిగమిస్తుంది.

*

ప్రశ్న: అమ్మా: మాలాగే నువ్వెందుకు వచ్చావు? నీ స్వస్వరూపంలోనే ఎందుకు రాలేదు?

మీలాగే నేను రాకపోతే, నేనెప్పటికీ మీకు చేరువ కాలేను; నాలా మీరు కావాలని మీకు చెప్పలేను కూడా కదా!

*

ప్రశ్న: సర్వేశ్వరుడు ప్రపంచ సృష్టికార్యక్రమం మీ కప్ప గించినపుడు యేం చెయ్యాలో మీకెలా తెలిసింది?

నేను ప్రత్యేకంగా నేర్చుకున్నదేమీ లేదు. ఎందుకంటే పరమాత్మలోనే సర్వం ఉన్నాయి. ప్రపంచం అనేది ఒకటి వుండాలని, దాని కవసరమయిన సృజనాత్మకశక్తి వుండాలని నిశ్చయించబడినది. అందుచేత ఆ శక్తులతోనే నేను వచ్చాను. అప్పుడు సృష్టి చెయ్యమని నాకాదేశ మివ్వడం జరిగింది.

*

(ఒక జాబుకి శ్రీమాత క్లుప్తంగా యిచ్చిన సమాధానం.)

దివ్యచైతన్యమే స్వయంవ్యక్తమై మానవరూపం ధరించిన ట్టయిన, ఈ ప్రపంచంలో వ్యతిరేకశక్తులన్నీ యేకమయినా, అది జరగకుండా ఆపలేవు.

అలా కానట్టయితే, నా భౌతికమైన వునికిని దృఢంగా యెవరు విశ్వసిస్తారో, వారికి నా ద్వారా, ఆ దివ్యచైతన్యంతో అను బంధం యేర్పడుతుంది.

అటువంటి వారికే ప్రాధాన్యత యివ్వబడుతుంది. కాని యితరులకి దానితో ప్రమేయం వుండదు. అనుకూల, ప్రతికూల ప్రచారాలలో నిమిత్తంలేని అచంచల చిత్తశుద్ధితో కూడిన విశ్వాసం కావాలి. ఆ విశ్వాసం అసంకల్పితంగా, స్వచ్ఛందంగా జనిస్తుంది. అది వొకరి బలవంతంవల్లగాని, వ్యతిరేకఖండనవల్లగాని యేర్ప డదు.

నమ్మకానికి దృఢవిశ్వాసానికి వ్యతిరేకంగా తీవ్రంగా పోరా డాలని సంకల్పించినవారి విషయంలో ఒక నిజం నిరూపితమౌ తుంది. వాళ్ల సత్వం ఒక భాగం – ఎంత అల్పమైనదేనా కానీ – దృఢవిశ్వాసంతో ఉంటుంది. కాకపోతే సత్వంలో మరొక భాగం – ముఖ్యంగా బాహ్యమైనది, మనోవికారాలకి లోనై (more sensitive) నమ్మకాలు అంగీకరించటానికి ఇష్టపడదు. ఏదో అంతా ప్రమాదంగా కనిపిస్తుంది వాళ్లకి. మితిమీరిన ఆత్మవిశ్వాసం అలా అనిపిస్తుంది.

నా మట్టుకు నాకు నేనెవరో తెలుసు. నేనీ యెరుకతో చిత్త శుద్ధిగా బ్రతికినపుడే దాని విలువ. ఈ చిత్తశుద్ధిని విచారణ చేయ గలిగేది ఆ సర్వేశ్వరుడే.

*

'నేను యెవరు?' అనేది ఖచ్చితంగా నాకు తెలుసు. శ్రీఅరవిందు లకు కూడా తెలుసు. అది ఆయన ప్రకటించారు కూడా. మాన వాళి మొత్తం సంశయించినా సరే – ఈ వాస్తవంలో మార్పు వుండదు.

*

21 ఫిబ్రవరి 1969 శ్రీమాత 90 వ జన్మదిన స్మృతులు (సంక్షి ప్తంగా)

శ్రీఅరవిందుల్ని కలుసుకోవడం కోసమే, నేను భారతదేశం వచ్చాను. ఆయనతో కలిసి జీవించడానికే, భారతదేశంలో వుండి పోయాను. ఆయన భౌతికదేహం త్యజించినప్పుడు, వారు నిర్వ ర్తించవలసిన విధిని నేను కొనసాగించాను. అదే, సత్యాన్ని పాలించడం, మానవాళిని జాగృతం చేయడం, యీ భూమిపై దివ్యప్రేమ పాలన వేగవంతం చెయ్యడం.

*

యీ భూమి మీద నిర్వహించవలసిన నా కర్తవ్యం నా కెపుడు, ఎలా తెలిసివచ్చింది? యెప్పుడు, యెలా శ్రీఅరవిందుల్ని కలుసు కున్నాను? అనే రెండు ప్రశ్నలకు క్లుప్తంగా జవాబు చెప్తున్నాను.

నాకు ఆధ్యాత్మికంగా కర్తవ్యజ్ఞానం యెప్పుడు కలిగింద నేది ఖచ్చితంగా చెప్పలేను. బహుశా నాకిది పుట్టుకతోనే వచ్చిం దేమో. బుద్ధి పెరిగినకొద్దీ ఈ చైతన్యం నిర్దిష్టంగా పరిపూర్ణతను సంతరించుకుంటూ అభివృద్ధి పొందుతూ వచ్చింది.

11, 13 సం॥ల ప్రాయంలో చైత్య, ఆధ్యాత్మిక అనుభ వాలు పరమాత్మ అస్తిత్వాన్ని మాత్రమేకాక, ఆ దివ్యశక్తితో అద్వైతస్థితి మానవసాధ్యమేనన్నది తెలియజేసాయి. పరమాత్మని సంపూర్ణంగా సమగ్రంగా గుర్తించగలిగిన దివ్యచైతన్యం, ప్రక్రియ విశదపరిచాయి. దివ్యజీవనవిధానంలో భూమిమీదే భగవంతుణ్ణి

ప్రత్యక్షం చేసుకోగలమన్నది అనుభావ్యమయింది. ఈ అనుభవాలతోపాటు, వాటిని సాఫల్యం చేసుకోగల ఆచరణాత్మక క్రమశిక్షణ, నేను నిద్రించే సమయంలో కలలోకి వచ్చిన అజ్ఞాతగురువులు చాలామంది నాకు బోధించేరు. ఆ తరువాత కాలంలో వారిలో కొంతమందిని నేను యీ భౌతికప్రపంచంలోనే కలుసుకునే అదృష్టం కలిగింది.

తరువాత కొంతకాలానికి క్రమంగా అంతర్గతంగాను, బాహ్యంగాను నేను అభివృద్ధి సాధిస్తున్నప్పుడు, నాకు బోధ చేసిన గురువులు ఒకరితో నా చైత్య, ఆధ్యాత్మిక అనుబంధం స్పష్టమై, దినదినాభివృద్ధి చెందసాగింది. భారతీయ వేదాంత, మత తత్వాల గురించి అప్పట్లో నాకు తెలిసింది అతిస్వల్పం. అయినా 'కృష్ణ' అనే పేరు నాకు మార్గదర్శి అయింది. అప్పటినించి అతడు నాతోనే వున్నట్టు (యేదో వొక రోజు యీ భూమ్మీదే ఆయన నాకు తారసడతారని నాకు తెలుసు) నేను నిర్వహించవలసిన దైవకార్యం అతడితో కలిసే నిర్వహించవలసి వుంటుందనే యెరుక నాకు కలిగింది.

1910 సం॥లో నా భర్త పాండిచ్చేరి వచ్చారు. అతివిచిత్ర పరిస్థితిలో శ్రీఅరవిందులతో వారికి పరిచయం కలిగింది. అప్పటినించి మాలో మళ్ళీ యెలాగైనా భారతదేశం రావాలనే తపన తీవ్రమయింది. 1914 సం॥లో మాకు ఆ అదృష్టం దక్కింది. భారతదేశం నా మాతృదేశం అనుకుంటే నాకు చాలా సంతోషంగా వుండేది.

శ్రీఅరవిందుల్ని దర్శించిన మరుక్షణమే నాకు చిరపరిచితమైన నా ఆరాధ్యదైవం కృష్ణుడే యితడని గుర్తించేను. నా కర్తవ్యం, అది నిర్వహించవలసిన స్థలం భారతదేశమే అన్న ప్రగాఢవిశ్వాసం నాకు కుదిరిందన్నది వేరే చెప్పనక్కర లేదు.

పాండిచ్చేరి *1920*

*

ఈ భూమి అవతరించిననాటి నుంచీ యెప్పుడెప్పుడు, యెక్కడె క్కడ యేకాస్త చైతన్యకిరణ ప్రసారానికి అవకాశం వున్నా అక్కడ నేనున్నాను.

మూలం: శ్రీమాత
అనువాదం: నడిమింటి విజయలక్ష్మి

ఆకాంక్ష కనుగుణంగా మనతో దైవం

ప్రశ్న: "నేను మీతోనే ఉన్నాను" అంటే దాని భావం ఏమిటి?

మేము ప్రార్థించినా, ఏదైనా సమస్యతో బాధపడుతున్నా నిజంగా పట్టించుకుంటారా? మాలో సంకల్పశక్తి లోపభూయిష్ఠంగా, అపరిపూర్ణంగా, వికృతంగా ఉన్నా మీకు మేము వినిపిస్తామా? మీరు పరమోన్నత చైతన్యమా, నిరాకారదివ్యశక్తియా, యోగశక్తియా లేక శరీరధారియై భౌతికచేతనతో ఉన్న శ్రీమాతయా? మా ప్రతి సంకల్పము, కర్మ తెలిసిన అజ్ఞాతశక్తి, కాక మూర్తిమంతమైన శక్తియా? ఎవరు? మీరు మాతో ఎలా ఉంటారో తెలుపగలరా?

శ్రీఅరవిందులు, మీరు కలిసి ఒకే చైతన్యమంటారు కదా? వ్యక్తిగతంగా మీరిరివురూ వేర్వేరుగా ఒక్కొక్క భూమిక పోషిస్తూ సాక్షత్కరిస్తారా?

నీతోనే ఉన్నానంటే నేనే నీవు, నీవే నేను అన్న మాట.

నీతోనే నేను అనటంలో అది సమస్త విషయాలనూ సూచిస్తుంది. అంటే నేను అన్ని స్థాయిల్లోనూ, అన్ని భూమికల్లోనూ పరమమైన చైతన్యం నుంచీ నా అత్యంత భౌతికచైతన్యం దాకా నీతోనే ఉంటాను. ఈ పాండిచ్చేరిలో నా చైతన్యంలేని గాలిని నీవు పీల్చలేవు. ఇక్కడకు పది కిలోమీటర్ల దూరంలో సరస్సు (lake) దాకా ఉన్న సూక్ష్మభౌతిక వాతావరణమంతా నా చైతన్యంతోనే నిండిపోయి ఉంటుంది. ఇంకా మానసికపరిధిలోనూ,

తదితర భూమికల్లోనూ, ఇతర ఉన్నతస్థాయిల్లోనూ అంతటా వ్యాపించి ఉండటం తెలుసుకోవచ్చు. నేను తొలిసారిగా ఇక్కడికి వచ్చినప్పుడు పది కిలోమీటర్లే కాక సముద్రంపై పదిమైళ్ల దూరం లోనే శ్రీఅరవిందుల చైతన్యాన్ని అనుభవపూర్వకంగా గ్రహించాను. అది ఉన్నట్లుండి, నిర్దిష్టంగా స్పృశించినట్లై, ప్రకాశవంతంగా ఉండి నన్ను తేలిపోయేటట్లు చేసింది.

ఆ తర్వాత శ్రీఅరవిందులవారు స్వయంగా ఆశ్రమంలో అన్ని దిక్కులా ఒక సూచికను ఏర్పాటుచేసిన విషయం మీకు తెలిసినదే. "శ్రీమాత ఎప్పుడూ నిన్నే గమనిస్తున్నట్లుగానే నడుచుకో. నిజం కూడా అదే. ఆమె సదా అంతటా ఉంటుంది." ఇది కేవలం మాటవరసకు అన్నది కాదు. ఇది పూర్తి వాస్తవము. సూక్ష్మదృష్టికలవారంతా నన్ను దర్శించగలరు.

సాధారణంగా నా శక్తి నీలో ఒక పద్ధతిగా నిరంతరం పని చేస్తూ ఉంటుంది; నీ మానసికప్రవృత్తులు, చలితచాలనాలు క్రమ బద్ధీకరింపబడుతూనే ఉంటవి.

అది కాకుండా, నాకూ నీకూ, ఒక అనుబంధం ఉంది. అదే శ్రీఅరవిందుల, నా బోధనల ననుసరించేవారికీ, మాకూ మధ్యన ఉండే అనుబంధం. మీరెక్కడైనా ఉండవచ్చు; ఫ్రాంసు లోగానీ, పాండిచ్చేరీలోగానీ, ప్రపంచంలో మరి ఎక్కడున్నప్పటికీ దూరాలతో సంబంధం లేని బంధం అది. సర్వదా సజీవసంబంధం. ఎక్కడినించైనా సరే నా అవసరం వచ్చి, నన్ను తలుచుకున్న వారికి పిలుపు తక్షణమే నాకు వినిపిస్తుంది. వెనువెంటనే వారికి కావలసిన శక్తి, ఉత్తేజం, రక్షణ – ఏది అవసరమైతే అది వారికి అందిస్తాను. ఒక్కొక్కసారి రాస్తూ, రాస్తూ ఆపేయడం, చేసే పని నిలిపివేయడం మీరు చూస్తుంటారు. అటువంటప్పుడు నేను పని ఆపి ఏకాగ్రత నిలిపి, సందేశానికి సమాధానంగా చేయవలసి నది చేయటం జరుగుతుందన్న మాట.

ఎవరినైతే నేను నా శిష్యులుగా అంగీకరించి వారికి, నా అంగీకృతి తెలుపుతానో వారితో నా కేర్పడేది కేవలం అనుబంధమేకాక, నా అంశ సదా వారితో ఉంటుంది. వారికేదైనా జరిగి

నప్పుడు ఆ అంశ నాకు తెలియచేస్తుంది. నిజం చెప్పాలంటే అటు వంటి సమాచారాలు నాకు నిరంతరం వెల్లువలా వస్తూనే ఉంటాయి. అయితే అవన్నీ తలలో దూరకుండా నా బాహ్యాచైతన్యం కొంత జల్లెడపట్టి సూక్ష్మభౌతికంలో నమోదుచేసి ఉంచుతుంది. కేసెట్‌లో రికార్డు చేసి ఉంచిన సంగీతంలా. అవసరమనిపించినప్పుడు దాన్ని నా బాహ్యాచైతన్యంలోకి తెచ్చుకొని విషయం తెలుసుకొని ఆ కాలవ్యవధిలో ఎలా పరిణమించాయో ఏమైనాయో చూస్తాను.

ఎప్పుడైనా ఏదైనా కారణం ఉండి నీవు నాకు రాస్తావనుకో, దానికి నేను, *'నీతోనే ఉన్నాను'* అని బదులిస్తాను. అంటే నీతో నా సంసర్గం చురుగ్గా ఉందనీ, అవసరం తీరేవరకూ నీవు నా చైతన్యంలోనే ఉంటావనీ అర్థము.

ఈ విధంగా ఒక్కసారి నాతో ఏర్పడిన బంధం ఎన్నటికీ విడిపోదు. కొంతమంది ఆశ్రమంలో ఉండి, ఆ తర్వాత విముఖత్వంతో బయటకు వెళ్లిపోయినా, అది ఎంత కాలమైనప్పటికీ వారితో నా సంసర్గం కొనసాగుతూనే ఉంటుంది; వారిని ఆదుకుంటూనే ఉంటాను. మిమ్మల్ని నేనెన్నటికీ విడనాడను. నిజం చెప్పాలంటే నేను ప్రతి ఒక్కరి బాధ్యతనూ స్వీకరిస్తాను; జీవితంలో ఒక్క క్షణంసేపు చూసినవారినైనా సరే.

ఒక విషయం చెప్పాలి: శ్రీఅరవిందులవారూ, నేనూ ఒక్కటే; ఇద్దరిదీ ఒకే చైతన్యము. అయితే మీ చైతన్యంలోనికి వచ్చినప్పుడు అది ఆకృతి తాలుస్తుంది. నీ ఆకాంక్ష, నీ అవసరం, నీ ప్రవృత్తి, నీ తత్కాలవైఖరిని బట్టి వేరు వేరుగా తోస్తుంది. నీ వ్యక్తిగతచైతన్యం ఒక సూచిక వంటిది. దైవానికుండే అసంఖ్యాక సంభావ్యతలలో నుంచి ఒక్కదాన్ని ఎంచుకొని దానిపైనే కేంద్రీకృతం కావించుకొంటుంది. ఆ దైవం కూడా వ్యక్తి దేనిని అభిలషిస్తాడో, అదే ఇస్తాడు. భగవంతుడు నిర్దయుడు, నీకు అందడు అని నీవు అనుకుంటే, ఆయన ఆ విధంగా క్రూరంగా, దూరంగా ఉంటాడు; ఆ విధంగా ఉంటేనే నీకు మంచి జరుగుతుంది కాబట్టి, నీవాయన ఆగ్రహాన్నే చవిచూస్తావు. కాళీరూపాన్ని

ఆరాధిస్తే కాళీమాతగానే దర్శనమిస్తాడు; భక్తజనులకు మోక్షప్ర దాతగానే ఉంటాడు. జ్ఞానమార్గమనుసరించేవారికి సర్వజ్ఞునిగానూ, శూన్యవాదులకు భావాతీత నిర్గుణతత్వంగానూ ఉంటాడు. నాస్తి కుని నాస్తికత్వమూ, ప్రేమికుని ప్రేమస్వరూపమూ కూడా అతడే. నీవు కోరినట్లు నీ తప్పిదాలన్నిటినీ సైరించి వేస్తూ నీ ఆంతరం గికునిగా నిర్విరామంగా కృషి చేస్తాడు; ప్రతిక్షణం తన కృపాసా రాన్ని కురిపిస్తాడు. నీ అంతరాంతరాల్లో దేని కోసం ఆకాంక్షించి నిరీక్షిస్తావో అదే ఆ పరదైవము.

సమ్యక్‌దృష్టితో సర్వాన్నీ అవలోకించగలిగి, దైవానికీ మానవులకీ మధ్యనుండే అనంతకోటి సంబంధాలను చూసే చైతన్యంలో నీవు ప్రవేశిస్తే అదంతా ఎంత అద్భుతమో నీకు తెలు స్తుంది. అప్పుడు మానవజాతి చరిత్రను కూడా చూస్తావు: దైవం మానవుల కోరిక ప్రకారంగా, అర్థం చేసుకున్న పద్ధతిలో, ఆశిం చిన రీతిలో, కలలు కన్నట్లుగా ఎన్నిసార్లు ప్రత్యక్షమైనదీ గమని స్తావు. వారి వారి ఇచ్ఛానుసారం కోరుకునే స్వేచ్ఛ ప్రతివారికీ ఉంది. మానవచైతన్యం విస్తృతమైన కొద్దీ మరింత తేజోమయు డుగా అయి దర్శనమిస్తాడు. భగవంతునితో ఈ విధంగా వైవిధ్య భరితమైన అనంతకోటి సంబంధాలు ప్రపంచచరిత్రలో పరిపూ ర్ణత పొంది ఉండటమనేది వర్ణనాతీతమైన అద్భుతం.

భగవంతుడు నీతో ఉండటమనేది నీ ఆకాంక్షకు అనుగు ణంగా ఉంటుంది. ఇక్కడ నేను చెప్తున్నది చాంచల్యమానమైన బాహ్యానైజానికి సంబంధించి కాకుండా నీ అంతర్గతతత్వాన్ని గురించి మాత్రమే. అయినప్పటికీ ఆ దైవం ఒక్కొక్కసారి నీ బాహ్య ఆకాంక్షకు అనుగుణంగా రూపుదాలుస్తాడు. భక్తుడు భగవంతునితో తనకున్న సంయోగ, వియోగాల కనుగుణంగా, పారవశ్య, నిరాశలతో కూడి వశిస్తాడు. నీ విశ్వాసానికనుగుణంగా భగవంతుడు నీతో వ్యవహరిస్తాడు. అందువల్ల నీ వైఖరే (attitu-de) ముఖ్యము. నమ్మకము ఎంత ప్రధానమో మీకు తెలియదు. విశ్వాసం అద్భుతాలను సృష్టించకలదు. దైవం వచ్చి నిన్ను పైకి

లేవనెత్తి తన దరికి చేర్చుకోవాలని నీవు సదా అపేక్షిస్తే అలా ఆయన నీకు సన్నిహితుడు, మరింత సన్నిహితుడు కాగలడు.

*

ప్రశ్న: దివ్యజననీ, నిన్ను నా హృదయంలో బంధించు కుంటాను.

దానికని నీవు ఎక్కడికీ వెళ్లనక్కర్లేదు. నేను ఉన్నదే నీ హృదయంలో. ఎప్పుడైతే నీ అంతర్నేత్రాలు తెరుచుకుంటాయో, అప్పుడు వెంటనే నన్ను చూడగలవు. బాహ్యంగా కాక, అంతరంగంలోనికి నీ భావనాశక్తిని మరల్చు. శీతోష్ణాలు అనుభవించినట్లుగా, నా ఉనికి నీకు అనుభావ్యమవుతుంది.

*

ప్రశ్న: ఓ ప్రియజననీ, ఇవే నా ప్రణామాలు. సదా నీవు నాలో కొలువై కలకాలం అక్కడే ఉండు.

నేను ఎప్పుడూ నీతో ఉంటాను, అయితే నీవు మాత్రం నన్ను పిలవటం మర్చిపోవద్దు. నీ పిలుపునకు అనుగుణంగా నా ఉనికి నీకు సార్థకమవుతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: డా॥ ఏ. ప్రభావతి, డా॥ ఏ. వెంకటరామశాస్త్రి

భగవంతుడు నిర్దయుడు, నీకు అందడు అని నీవు అనుకుంటే, ఆయన ఆ విధంగా క్రూరంగా, దూరంగా ఉంటాడు; ఆ విధంగా ఉంటేనే నీకు మంచి జరుగుతుంది కాబట్టి, నీవాయన ఆగ్రహాన్నే చవిచూస్తావు. కాళీరూపాన్ని ఆరాధిస్తే కాళీమాతగానే దర్శనమిస్తాడు; భక్తజనులకు మోక్షప్రదాతగానే ఉంటాడు. జ్ఞానమార్గమనుసరించేవారికి సర్వజ్ఞునిగానూ, శూన్యవాదులకు భావాతీత నిర్గుణతత్వంగానూ ఉంటాడు. నాస్తికుని నాస్తికత్వమూ, ప్రేమికుని ప్రేమస్వరూపమూ కూడా అతడే.

O Love, Divine Love !

At the inauguration of the first Body Building Gymnasium on 24-4-1952, the Mother watching the balloons rise with childlike joy.

శ్రీమాత పనిచేసే తీరు

నేను పనిచేసే విధానం గురించి నీకు అర్థం కాదు. "మీకు అతి మానసశక్తి వుందికదా! ఆ శక్తిని ఉపయోగించి యీ మాలిన్యాలను కడిగివేయవచ్చును గదా!" అని నీవంటావు. కాని పనిచేయాల్సిన తీరు అది కాదు. అతిమానసశక్తిని భరించే శక్తి యీ ప్రపంచానికి ఇంకా రాలేదు. ఆధారాన్ని సిద్ధం చేయకుండా ఆలా చేస్తే అంతా విచ్ఛిన్నం అవుతుంది. అందుకే ముందుగా ఆధారాన్ని సరిచేసాకనే ఆ శక్తిని నేను క్రిందికి తీసుకురావల్సి వుంటుంది.

మీ మానవదృష్టి అన్ని విషయాలను ఒకేవిధంగా చూస్తుంది. మీకు తెలిసిందల్లా ఇలా చేయాలి, అలా చేయాలి అనే. కానీ నాకు అలా కాదు. నేను విషయాన్నంతటిని కలిపి చేతనలోని కదలికల్ని అన్నివైపుల నుండి చూస్తాను. సత్తా నంతటినీ దృష్టిలో పెట్టుకొని ప్రతి చిన్నకదలికా ఏ విధంగా ప్రతిస్పందిస్తుందో, దాని పర్యవసానం ఎలా వుంటుందనేది చూస్తాను.

నేనేదైనా 'ఆలా చేయి లేదా ఇలా చేయి' అని చెబితే మీ మానవమనస్సు దానినొక సూత్రంగా తీసుకొని ప్రతిదానికీ దానినే తూ.చ తప్పకుండ వర్తింపచేస్తుంది. నాకు ఆలా కాదు. నాకేమీ నియమాలు లేవు. నిబంధనలు లేవు, సూత్రాలు లేవు. నాకు ప్రతీదీ దేనికదే ప్రత్యేకమైనది. దానిని అలాగే ప్రత్యేకంగానే చూస్తాను. ఏ రెండు సందర్భాలూ ఒకేలా వుండవు.

ఈ చేతనారాశి కదలికలో, ఒక అంశం తన లక్ష్యాన్ని హాయిగా చేరుకొనేందుకు ఒక పద్ధతిలో వెళ్లేలా చూస్తాను. అందుకే ఇది ఇలా జరగాలి, ఇలా జరగరాదు అని చెప్తాను. కొన్ని సమయాలలో దాని మార్గంలో ఒక పెద్ద అవరోధం కన్పించిందనుకో. దాన్ని రెండు విధాలుగా ఎదుర్కొనవచ్చును. ఒకటి – విషయంయొక్క గమనాన్ని మార్చివేసి అవరోధాన్ని తాత్కాలికంగా తప్పించటం. రెండవది – అవరోధాన్ని భగ్నం చేయటం. నేను చెప్పినట్లు, ప్రతి చిన్న కదలికకి, మొత్తం చైత

న్యసమూహాంపై ప్రతిస్పందన, ప్రతిక్రియలు ఉంటాయి. అవరోధ నిరోధాలకి కూడా ఒకదానికొకటి ప్రభావితం చేసే ప్రతిక్రియలు విస్తృతస్థాయిలో ఉంటాయి. నాకు వ్యక్తులపట్ల ఎలాంటి వివక్షతా లేదు. కానీ వ్యక్తి లేదా వ్యక్తులు మారినపుడల్లా, మారే పరిస్థితులను, మారుతున్న సమయాన్ని, మారే మార్గాలను చూడాల్సివుంటుంది. నేను ఈ మార్పులన్నింటినీ దృష్టిలో వుంచుకొని అది యావత్తూ సత్తా పురోగమనానికి ఎంత బాగా ఉపయోగపడుతుందీ అనేది చూస్తాను. ఆటంకాలను విచ్ఛిన్నం చేసినందువలన వచ్చే పర్యవసానంగా జరుగబోయే ఫలితాలు బాగుంటాయా లేక ఆ ఆటంకాలను అలాగే అప్పటికి కొనసాగించి మానవ మూర్ఖత్వాన్ని భరించాలా, అనేది అయా సమయానన్నుసరించి వుంటుంది. సత్తా అంతటినీ ఒకేసారి చూడటం అనే దాని మీదనే అది వ్యతిరేకమా కాదా అనేది తెలుస్తుంది. ఒక లక్ష్యాన్ని చేరుకునేందుకు అనేక మార్గాలు వుంటాయి. అందుకే ఆటంకాలను తొలగించడం అనేది అవసరాన్ని మించిందనుకొన్నప్పుడు నీ మార్గంలో, నిన్ను నీ కిష్టమైన రీతిలో వెళ్ళనిస్తాను. అంత మాత్రం చేత అవరోధాలను తొలగించడం అనేది తప్పనిసరి అని నేను అనుకున్నప్పుడు అలా చేసేందుకు నన్నేదీ అడ్డుకోలేదు.

ఆలస్యంగానో, త్వరితంగానో ఈ సత్తా యావత్తూ దాని లక్ష్యం వైపుగా పురోగమిస్తూనే వుండాలి. చేతన తన లక్ష్యాన్ని చేరుకునేందుకు వారి వారి రూపాలలో కన్పిస్తూ వారి భాషలో మాట్లాడుతూ, మానవుల్ని నాతోపాటు నడిపిస్తూనే వుంటాను. ఒక్కొక్కసారి నేను చాలా కఠినంగా వారికి కన్పిస్తాను. నేను మాట్లాడేటప్పుడు ఒకింత కాఠిన్యాన్ని చూపించడం, నియమ నిబంధనలను రూపొందించడం. అయితే ఇదంతా మానవులకు నేను కల్పించే వెసులుబాటు మాత్రమే.... అలా కాకపోతే వారికేదీ అర్థం కాదు. వారి భాషలో వారితో మాట్లాడే సమయంలో సైతం నన్ను వారు సరిగ్గా అర్థంచేసుకోకుండా గందరగోళం చేస్తారు. అలాగాక నేను చాలా ప్రకాశమానంగా (పైస్థాయిలో) మాట్లాడితే అది వారికేమాత్రము అర్థము కాదు.

'X' కు చాలా వికసించిన మనస్సే వుంది. అతని మనస్సు వెలుగువైపుగా ఉన్మీలనమై వుంది అని చెప్పగలను. శ్రీఅరవిందులు చెప్పిన జ్యోతిర్మానసంలో అతనితో మాట్లాడేందుకు రెండుసార్లు ప్రయత్నించాను. అయినా అతను దానిని అర్థంచేసుకోలేకపోయాడు. అతను ఏదో కొద్దిగా మాత్రమే పట్టుకోగలిగాడు. మిగిలినదంతా జారిపోయింది.

మిగిలినవారిలో ఐతే అదింకా అన్యాయం. వారు ఏమాత్రం అర్థం చేసుకోలేక అయోమయానికి గురయ్యారు. ఇలాంటి వారితో నేను ఒకింత రాజీపడాల్సిందే. ఫలానాది మూర్ఖమైనది అని చెప్పినా, వారు దాన్ని చేయకుండా వుండలేరు. అందుకే నేను వారిని భరించాల్సిందే. వారి అభివృద్ధి కోసం వారి మూర్ఖత్వాన్ని కొంతవరకు అనుమతించాల్సిందే. మీకున్న ఆసక్తిని, సమస్తచేతన యొక్క అభివృద్ధిని దృష్టిలో వుంచుకొని నేను చాలా వాటిని అనుమతించాల్సి వస్తున్నది. అలాగని వారి స్వభావాలలోని లోపాలను, కాఠిన్యాన్ని గ్రహించలేని అంధురాలను కాదు. కొన్ని సందర్భాలలో మీ అంతట మీరే అనుభవం ద్వారా కొన్ని విషయాలు తెల్సుకోవాలి కనుక వాటిని అలా వదిలేయాల్సి వస్తుంది. కానీ ఎప్పుడైనా నేను ఖచ్చితంగా 'వద్దు' అని చెప్పానంటే దానిని ఎదుర్కోవడం చాలా అపాయం కనుకనే అలా చెప్తాను. అలాంటి చర్యలకు చాలా దృక్కోణాలుంటాయి. అవన్నీ చెప్పినా మీకర్థం కావు కనుక వాటిని వివరించను.

ఈ ప్రత్యేక విషయంలో నేను 'వద్దు' అని ఖచ్చితంగా చెప్పాను. అపుడు 'Y' కలుగజేసుకొన్నాడు. ఇంక 'Y' విషయానికొస్తే అతడు చాలా మంచివాడు. కొన్ని భాగాలలో మంచి చిత్తశుద్ధి వున్నవాడే. మరి కొన్నింటిలో అతడు చాలా బలహీనుడు. బలవంతంగానైనా సరే తాను అనుకొన్నది సాధించి, స్వాధీనం చేసుకోవాలంటాడు. నేను అలాంటి వాటిని వ్యతిరేకించాల్సిందే. అలా చేస్తే అతనిని అది బాగా కదిలించేస్తుంది. అలాంటి సందర్భాలతో సర్దుకుపోవడం అతనివల్ల కాదు. ఇంతకు ముందే నేను చెప్పాను కదా! అనేక విషయాలను పరిగణనలోకి

తీసుకొని అతడు కొన్ని విషయాలను ఏమాత్రం అనుకొన్న దానికి వ్యతిరేకంగా జరిగినా భరించలేడు గనుక అతనికి అనుమతివ్వక తప్పలేదు. అలాగని అది మంచిది కాదు అని చెప్పకుండా దాచిపెట్టలేదు.

నేను (విషయాలను) చూసే తీరు చాలా భిన్నంగా వుంటుంది. నా చేతనకు సంబంధించినంతవరకు ఈ భూమిపైన జీవితమంతా మానవజీవితంతో సహా, మానసిక క్షేత్రంతో సహా అంతా అసత్య, అజ్ఞానస్పందనల సమాహారం. ఈ స్పందనలలో అసత్ప్రవృత్తులు, అజ్ఞానం, అరాచకం రాజ్యమేలుతూ (పనిచేస్తూ) ఊర్ధ్వస్థరాల నుండి వస్తున్న సత్యం, సామరస్యంవంటి స్పందనలను నిరోధిస్తున్నాయి. ఈ దృష్ట్యా అవి అహంకారతత్వం, వ్యక్తిగత మంకుతనం మరియు వేర్పాటుతనం, అవాస్తవంగా భ్రమలుగా మారిపోతున్నవి.

దీనికి వున్న గందరగోళానికి తోడు మరింత గందరగోళం తోడైనపుడు దానిమీద నేను కొన్ని ప్రత్యేక స్పందనలు పంపి సాధ్యమైనంత మేరకు పటిష్టమైన సామరస్యాన్ని కల్గించే ప్రయత్నం చేస్తూంటాను. వ్యక్తిగతంగా ఆఘాతం ఇక్కడ అనుభవంలోకి రాదు. కాకపోతే వాళ్లు, సామరస్యానికి దూరం అవుతారు. ఈ సందర్భాలలో ఒక పక్షము సవ్యమని, మరో పక్షము అపసవ్యమని ఉండదు. అసత్య గందరగోళాలకి అంటిపెట్టుకున్నంత మేరకు వారంతా నిందితులే.

వాస్తవానికి ఏ క్షణానికి ఆ క్షణం పరమోన్నతమార్గ నిర్దేశకత్వంలో ప్రవర్తిస్తూంటాను. కనుకనే నేను ముందస్తుగా ఏర్పరుచుకున్న ప్రణాళికాబద్ధంగా పనిచేయను. ఆ అవకాశం ఉండదు. మానవమేధస్సుకి ఇది సుఖప్రదంగా ఉండదు. ఎందుకంటే వారంతా ప్రతిదీ ముందుగానే నిర్ణయించుకుని వ్యవహరించే అలవాటుపడినవారు కాబట్టి. కాని ఆధ్యాత్మిక దృక్పథంలో ఇది అనివార్యం.

అలా కాకుండా ఇతర సమస్యలను వేటినీ లెక్కలోకి తీసుకోకుండా ప్రతిసమస్యనూ దేనికదే ప్రత్యేకమైనదిగా తీసు

కొని పరిష్కారాన్ని ముందుగానే నిర్ణయం చేస్తూంటావు. కానీ అలా కాదు; ప్రతి సమస్యా దేనికదే (మరొకదానితో సంబంధం లేకుండా) ప్రత్యేకమైనది కాదు. అందులో ఇంకా చాలా ఇమిడి పోయి వుంటాయి. అందుకే పైకి కన్పించే దానినే సత్యమనుకొని ఇతరమైనవాటిని నిర్లక్ష్యం చేయకూడదు. దీనిని నీవు అర్థంచేసు కుంటే నీకు ఎదురైన ఆటంకం చాలా తేలికగా కనుమరుగౌతుంది.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కొంగర భాస్కరరావు

ఒక మహాశక్తి పనిచేసిందికాని అదెక్కడినుంచి వచ్చిందో తెలియదు[1]

(ఈ క్రింది అంశం ఒక శిష్యుడు వ్రాసిన జీవితచరిత్రలోని ఒక భాగం. కాని శ్రీఅరవిందులు వారే స్వయంగా తిరిగి వ్రాశారా అన్నట్లు దీన్ని సరిచేశారు. కనుక శ్రీఅరవిందుల నుద్దేశించి వాడిన ప్రథమపురుష సర్వనామం యథాతథంగా వుంచారు.)

(శ్రీఅరవిందులు ఏప్రియల్ 4, 1910 సంవత్సరంలో పాండి చేరి చేరుకున్నారు.) పాండిచేరి చేరుకొన్న తరువాత శ్రీఅరవిం దులు యోగసాధనలో మరింతగా నిమగ్నులైనారు. శ్రీఅరవిందుల ముందున్న ఆధ్యాత్మిక మహత్కార్యం ఎంత గొప్పదో మరింత స్పష్టంగా వారికి తెలిసింది. అంతేకాదు ఆ మహత్కార్య నిర్వ హణకు తమ సర్వశక్తులనూ కేంద్రీకరించవలసిన అవసరం వున్న దని కూడా వారు గ్రహించారు. తదనుగుణంగా ఆశ్రమం రూపు దాల్చిన తరువాత, రాజకీయాలతోగానీ, రాజకీయ కార్యక్రమాల తోగానీ ఆశ్రమానికి ఏవిధమైన సంబంధం లేకుండా స్వతం త్రంగా వుండేట్లు చూశారు.... 1910 వ సంవత్సరంలో వారు

---

[1] శ్రీఅరవిందుల 'సావిత్రి' లోని ఒక పంక్తి: పుట 44

పూర్తిగా ఏకాంతవాసానికి ఉపసంహరించుకొన్నట్లే, రాజకీయ కార్యకలాపం నుండి కూడా పూర్తిగా విరమించుకొన్నట్లైంది.

అంటే దాని అర్థం, చాలామంది భావించినట్లు, ప్రపంచంతో లేదా భారతదేశ భవితవ్యంతో ఏమీ సంబంధంలేని, పట్టించుకొనని ఏదో ఆధ్యాత్మిక అనుభవశిఖరంపైకి ఉపసంహరించుకొన్నట్లు కాదు. ఎందుకంటే వారి యోగప్రధానసూత్రం, దైవాన్ని సాక్షాత్కరింపజేసుకొని, సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మికచేతనను సముపార్జించుకొనడం మాత్రమేగాక, సమస్త జీవనాన్నీ, ప్రాపంచిక కార్యకలాపాన్నీ ఆధ్యాత్మిక పరిధిలోనికి తీసుకొచ్చి, జీవితాన్ని ఆత్మపీఠం మీద ప్రతిష్ఠించి దానికో ఆధ్యాత్మిక అర్థాన్నివ్వాలనేది. ఏకాంతవాసం గడుపుతున్నప్పటికీ శ్రీఅరవిందులు ప్రపంచంలోనూ, భారతదేశంలోనూ సంభవిస్తున్నదాన్నల్లా నిశితంగా గమనిస్తూ, అవసరమైనపుడల్లా ఆధ్యాత్మికశక్తితో, నిశ్శబ్ద ఆధ్యాత్మికచర్యద్వారా గట్టిగా జోక్యం చేసుకుంటూనే వున్నారు.

పదార్థంలో పనిచేసే మనఃప్రాణదేహాల సాధారణశక్తులు, వాటి కార్యకలాపాలతోబాటు, వెనుక, పైన ఉండి పనిచేయగల, పనిచేస్తున్న శక్తులు కూడా ఉన్నాయనేవి యోగసాధనలో బాగా అభివృద్ధిసాధించిన వారందరి అనుభవం... అలా అభివృద్ధి సాధించిన వారందరూ [redacted]కు కోరినా, కోరకపోయినా లభించే క్రియాత్మక ఆద్యశక్తి ఉంటుంది. సక్రియాత్మకమైన ఈ ఆధ్యాత్మికశక్తి మిగిలినవాటికన్నా ఉన్నతతరమైనది, గొప్ప ప్రభావం చూపేది కూడా. ఇదిగో, ఈ శక్తిని శ్రీఅరవిందులు వశంచేసుకొని, మొదట్లో వ్యక్తిగతప్రయోజనం కోసం పరిమిత పరిధిలో ప్రయోగించారు. కాని తరువాత ప్రపంచశక్తుల మీద నిరంతరం ప్రయోగించారు. ఆ ప్రయోగ ఫలితాలవల్ల అసంతృప్తి చెందవలసిన కారణంగాని, లేదా మరో విధమైన చర్య తీసుకోవలసిన అవసరంగాని వారికి కన్పించలేదు. దీని కదనంగా ప్రత్యక్షచర్య కూడా తీసుకోవడం మంచిదనే అభిప్రాయం రెండు సందర్భాలలో వారికి కలిగింది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం సందర్భంలో మొదటిసారిగా ఆ ఆవశ్యకత కలిగింది. ప్రారంభంలో వారు దాన్ని గురించి గట్టిగా ఆలో

చించలేదు. కాని హిట్లరు తన ప్రతికూలశక్తుల నన్నింటినీ అణ
~~చివటో~~, అపుడు వారు జోక్యం చేసుకోవడం ప్రారంభించివేసి, నాజీయిజం ప్రపంచాధిపత్యం వహించేట్లు ఎప్పుడైతే కన్పిం~~చారు~~. తమ మద్దతు మిత్రపక్షంవైపు బహిరంగంగా ప్రకటించారు. యుద్ధ నిధికై ఆర్థికవిరాళం ఇచ్చారు. వారి సలహాను కోరినవారికి, సైన్యంలో చేరమని లేదా యుద్ధానికి సంబంధించిన కార్యకలాపాల్లో పాలుపంచుకోమనీ ప్రోత్సహించేరు. డంకిర్క్ యుద్ధం ప్రారంభమైనపుడు, ఇంగ్లండు పతనం దగ్గరపడిందనీ, హిట్లరు విజయం ఖాయమనీ అనుకుంటున్న తరుణంలో వారు తమ ఆధ్యాత్మికశక్తిని మిత్రపక్షాని కందించారు. దాదాపు వెన్వెంటనే జర్మన్ల దూకుడు ఆగిపోవడం, యుద్ధం పూర్తి వ్యతిరేకదిశకు మారటం చూసి సంతృప్తి చెందారు. హిట్లరు నాజీయిజం వెనుక, అంధకార, ఆసురీశక్తులున్నాయనీ, వాటి విజయం, మొత్తం మానవజాతిని దుష్టశక్తి, దుష్పరిపాలనా బానిసత్వంలో పడవేయడమేననీ వారు గ్రహించారు. పరిణామ ప్రగతి, ముఖ్యంగా మానవజాతి ఆధ్యాత్మికపరిణామం తిరోగమనం సాగిస్తుంది అని కూడా వారు గ్రహించారు. అది యూరోపును మాత్రమేగాక, ఆసియాను, అందునా భారతదేశాన్ని బానిసత్వంలోనికి నెట్టివేస్తుంది. ఈ దేశం గతంలో ఎన్నడూ కనీవినీ యెరుగని భయంకర బానిసత్వంలోనికి నెట్టబడ్తుంది. అంతేగాక భారతదేశ విముక్తికై ఇంత వరకూ జరిగిన కృషి అంతా వ్యర్థమౌతుంది. ఈ కారణం చేతనే క్రిప్స్ ప్రతిపాదనను వారు బహిరంగంగా బలపర్చడం, కాంగ్రెసు నాయకులమీద, దానిని అంగీకరించమని వత్తిడి కలిగించడం జరిగింది.

జపాను భారతదేశంపై దాడి చేయడానికి, వీలైతే ఆక్రమించాలని కూడా చూస్తున్నదని స్పష్టంగా తెలిసేంతవరకూ, వివిధ కారణాలవల్ల వారు జపాను దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా తమ ఆధ్యాత్మికశక్తితో జోక్యం చేసుకోలేదు. ఆసురీప్రకృతిని గురించిన తమ అభిప్రాయాలను, హిట్లరిజమ్ అంతిమ అనివార్య పరిణామాన్ని ధృవపరుస్తూ యుద్ధాన్ని బలపరుస్తూ వ్రాసిన లేఖ

లను కొన్నింటిని బహిరంగం చేయడానికి వారు అనుమతించారు. క్రిప్స్ ప్రతిపాదనను అంగీకరించడం ద్వారా, భారతదేశం, బ్రిటను రెండూ ఐక్యమై, ఆసురీశక్తులకు వ్యతిరేకంగా నిలుస్తాయనీ, క్రిప్స్ చూపించిన పరిష్కారం, భారతదేశం స్వతంత్రం సాధించే వైపు ఒక ముందడుగు అవుతుందనీ, వారు దాన్ని బలపర్చారు. సంప్రదింపులు విఫలమైనపుడు, దురాక్రమణకు వ్యతిరేకంగా కేవలం ఆధ్యాత్మికశక్తి మీదే ఆధారపడి పని చేశారు. అందువల్ల జపానువారి జైత్రయాత్ర, ఆ వెంటనే తీవ్రంగా అణచివేయబడి, చివరకు ఘోరపరాజయంగా మారటం చూసి తృప్తిచెందారు. ఆ తరువాత గూడా భారతదేశాన్ని గురించి, వారి భవిష్యద్దర్శనాలు వాస్తవరూపం దాల్చడం చూచి వారు సంతృప్తి చెందారు. ఆంతరంగిక ఇబ్బందులెన్ని ఉన్నప్పటికీ భారతదేశం స్వతంత్రమైనందుకు ఆమె విషయంలో, భవిష్యద్దర్శనాలు వాస్తవమైనందుకు కూడా వారు సంతృప్తి చెందారు.

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం: కోనేరు వెంకటేశ్వరరావు

శ్రీమాతయొక్క శాశ్వత సాన్నిధ్యం అభ్యాసంవల్ల సిద్ధిస్తుంది. సాధనాసాఫల్యతకు దైవకృప ఆవశ్యకమే కాని, ఆ దైవకృప లబ్ధి అభ్యాసం ఆయత్తపరుస్తుంది. కేవలం బాహ్యవిషయాలలోనే నిమగ్నమగుట మానివేసి, అంతర్ముఖుడవగుట నేర్చుకోవాలి. మనసును నిశ్చలపర్చాలి. శ్రీమాత నీలో చేయుచున్న పనిని గురించి తెలుసుకోవాలనే ఆకాంక్షను పెంచుకోవాలి. ఆమె దర్శనానికై తపించుట, ఆమె సాన్నిధ్యానికై వుబలాటపడుట, నీ హృదయాంతరాళంలో ఆమె వైపు ఆకర్షితభావము కలుగుట – ఇవన్నీ సాధనకి అవసరమైన చైతన్యస్థితిని పెంపొందించుకునేందుకు కావలసినవి.

తమ శక్తి గురించి

నిశ్చయంగా నా శక్తి ఆశ్రమానికి, ఆశ్రమపరిస్థితులకే పరిమితం కాదు. మానవలోక పరిణామానికి యుద్ధప్రగతికి విస్తృతంగా ఇది వినియోగింపబడుతోంది. ఆశ్రమాన్ని అధిగమించిన వ్యక్తుల ప్రయోజనాలకి, యోగానికి కూడా వినియోగింపబడుతోంది. కాక పోతే ఇదంతా ఆధ్యాత్మిక కార్యాచరణ ద్వారా నిశ్శబ్దంగా నిర్వ హింపబడుతోంది.

13-3-1944

*

నేను అతిమానసస్థాయిలో నిలిచివుండి అతిమానససాధన సంపత్తి ద్వారా కార్యనిర్వహణ చేస్తూ ఉండి ఉంటూంటే ప్రపంచం ఇప్పటిలాగాక, మరింత వేగంగా మార్పుచెంది, మరోవిధంగా ఉండి ఉండేది. నా ప్రస్తుత కృషి సుదూరమైన ఉన్నత అతిమానస భూమిక (Supermind level) పై నిలబడి ప్రపంచాన్ని పరిణమిం పచేయటం కాదు. ఆ భూమిక నుంచి తత్సంబంధితమైన దానిని క్రిందికి అవరోహింపజేసి తద్వారా క్రమక్రమంగా అధిమాన సము (Overmind) ను, అతిమానసీకరణం చేయటమే నా తక్షణ కృషి. ఇక రెండవ ప్రయత్నము. తీవ్రనిశ్చైతన్య ప్రతిఘటన, మానవ అజ్ఞానాలకది అందించే ప్రోత్సాహాన్ని నిర్వీర్యం చేయటం. వ్యక్తికాని, లోకంకాని పరిణామం చెందటానికిదే ప్రధాన అవ రోధం. యుద్ధం మొదలైన మానవ వ్యవహారాల నిర్వహణలో అధి మానసశక్తి (Overmind Force) నే వినియోగిస్తూంటానని – అతిమానసం కాదని – నేను ఎప్పుడూ చెప్తూంటాను. ఫలితంగా అది నిమ్నచేతనప్రపంచంతో విడతీయరానంతగా కలిసిపోవటం వల్ల, దానియొక్క ఫలితాలు ఎంత సమగ్రంగాను, అవసరానికి తగినంతగానూ ఉన్నా – తప్పనిసరిగా పాక్షికంగానే ఉంటవి.

07-7-1947

మూలం: శ్రీఅరవిందులు

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

దైవాసురశక్తుల మధ్య సమరం

(ఈ క్రింది ఉత్తరం ఐక్యమిత్రకూటమి చర్యను బలపరుస్తూ, వైస్‌రాయ్ యుద్ధనిధికి కొంత పైకం పంపడంతో పాటు, మద్రాస్ గవర్నర్‌కు వ్రాసిన ఉత్తరం. అవసరమనిపిస్తే దీనిని ప్రకటిం చుటకు తగిన నిర్ణయాన్ని గవర్నరుకే యివ్వబడినది.)

ఈ యుద్ధం ప్రపంచ ఆధిపత్యం కోసం జర్మన్ నాజీ నియంత చేస్తున్న బెదిరింపునకు వ్యతిరేకంగా, స్వీయరక్షణ కొరకు లేదా పలుజాతుల రక్షణకొరకు మాత్రమే చేస్తున్నది కాదు. ఇది నాగరికత రక్షణ కొరకు, సాంఘిక, సాంస్కృతిక, ఆధ్యాత్మిక విలువల పరిరక్షణ కొరకు, సకల మానవాళి భవిష్య రక్షణ కొరకు కూడా చేస్తున్న సమరముగా మేము భావిస్తు న్నాము. ఏమైనా సరే యీ ఆశయం కొరకు తిరుగులేని మా సహకారసానుభూతులు అందిస్తాము. శాంతియుగము కొరకు, పలుజాతుల ఐక్యత కొరకు, ప్రపంచ ప్రశాంత పరిస్థితులకు దోహదకారియైన సత్ఫలితం కొరకు అవసరమైన బ్రిటిష్‌వారి విజయానికై మేము ఎదురుచూస్తున్నాము.

19-9-1940

*

(ద్వితీయప్రపంచ సంగ్రామ సందర్భంగా బ్రిటిష్ మిత్రమండలికి తమ సంపూర్ణ సహకారాన్ని అందించిన శ్రీఅరవిందులు తమ భక్తుల సందేహాలకు వ్రాసిన ప్రత్యుత్తరాల నుండి కొన్ని భాగాలు.)

ఈ యుద్ధం శ్రీమాత యుద్ధమా అని మీరు సందేహిస్తూ అదే అని మీరు భావించేలా చేయండని వ్రాశారు. ఔను, యీ సంగ్రామం శ్రీమాత సమరమే అని మరల నేను దృఢంగా నొక్కి చెబుతున్నాను. ఇది దేశాల మధ్య లేదా భారతదేశంపై జరుపు తున్న సంగ్రామంగా మీరు భావించరాదు. అద్యతనభావిలో యీ భూమిని, మానవాళిని అంధకార, అసత్యాలు కబళింప చూస్తు న్నాయి. వాటికి వ్యతిరేకంగా సత్యం పరిపూర్ణంగా నెలకొనబడ

వలసి ఉన్నది. కనుక పృథ్వీపై, మానవాళి జీవితాన యీ ఆదర్శాన్ని స్థాపించుట కొరకై చేస్తున్న యుద్ధమిది. మనం చూడవలసింది బాహ్యాపరిస్థితులను కాదు. మనం గమనించవవలసింది యీ సంగ్రామం వెనుకనున్న శక్తులను. జాతులయొక్క లోపాల గూర్చి, దోషాల గూర్చి మనం ఆలోచించి ప్రయోజనం లేదు. అందరిలోనూ లోపాలుంటాయి. అందరూ తప్పులు చేస్తారు. కాని యీ సమరంలో యేవైపువారు లేదా యే దేశంవారు అధిక దురాక్రమణకు పూనుకున్నారన్నదే ప్రధానం. ఇది అభివృద్ధి కొరకు, స్వేచ్ఛ కోసం మానవాళి చేస్తున్న పోరాటం. మానవాళి స్వేచ్ఛగా ఆలోచించి, కర్మలాచరించి, సత్యధర్మపరాయణులుగను, ఆత్మోన్నతులుగను ఎదుగుటకు అవసరమైన స్వాతంత్ర్య సమరం. జర్మనులు విజయమందితే, మానవ స్వాతంత్ర్యానికి, సత్యజ్ఞాన వికాసాలకు అంతం తథ్యం అనేది నిర్వివాదాంశం. ఆ పై పృథ్వీపై అసత్యము, అజ్ఞానాంధకారము, క్రూరనిరంకుశత్వము రాజ్యమేలుతాయి. అంతేగాదు ప్రపంచ జనాభా చాలా భాగం నశించిపోతుంది. ఆ దుష్టుల విధ్వంసకాండ యీ దేశప్రజలు కలలో కూడ వూహించుకోలేనంతగా మితిమీరిపోతుంది. అలాగాక భవిష్యత్ మానవాళి స్వేచ్ఛాస్వాతంత్ర్యాలను అభిలషించి ప్రకటించే బ్రిటిష్ మిత్రకూటమి గెలిస్తే యీ భయంకర అపాయము నివారించబడుతుంది. ఆదర్శాల అమలునకు, దైవకార్య నిర్వహణకు, పృథ్వీపై మనం కోరే ఆధ్యాత్మికధర్మానికి, సత్యానికి అవకాశం కలుగుతుంది. ఈ ఆశయం కొరకు పోరాడేవారు దైవం కొరకు పోరాడేవారవుతారు. దీనికి వ్యతిరేకంగా పోరాడేవారు అసురపాలనకు పోరాడే వారవుతారు.

29-7-1942

*

బ్రిటిష్ మిత్రకూటమి తప్పు చేయలేదని మేమనడం లేదు. కాని వారు పరిణామశక్తుల వైపు నిలుస్తారు. ఈ మాటను నేను ఆనాలోచితంగా, నిరాధారంగా అనడం లేదు. తగిన ఆధారాలున్నాయి. మీరు చెప్పేది అంధకారం వైపునకు చెందినది. అన్ని జాతులు,

ప్రభుత్వాలు – కనీసం బలము, అవకాశం వున్నవన్నీ వాళ్ల పరస్పర వ్యవహారాల్లో అలానే వుంటున్నారు. ప్రభుత్వాలు ధర్మ బద్ధంగా, ప్రజలు నిస్వార్థపరులుగా, పాపరహితులుగ వుంటున్నా రని నేను నమ్ముతున్నట్లు మీరు అనుకోవటం లేదని భావి స్తాను. కాని మనం చూడడానికి మరో పార్శ్వంకూడా లేకపో లేదు. ఆధునిక అంతర్జాతీయ ఆదర్శాలను ప్రమాణంగా తీసికొని చూస్తూ, అందరి ప్రవర్తనా దోషభూయిష్ఠంగా వుందంటూ మీరు మిత్రమండలి పట్ల అసమ్మతిని ప్రదర్శించారు. కాని యీ ఆదర్శా లైన స్వేచ్ఛ, ప్రజాస్వామ్యము, సమానత్వము, అంతర్జాతీయ న్యాయము మొదలైనవి సృష్టించినదెవరు? మిత్రమండలి సభ్యు లైన అమెరికా, ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లాండులు కావా? వారంతా సామ్రా జ్యవాదులే అయినా యీ ఆదర్శాలను, వీటిని అమలుపరచే సంస్థ లను వారు పెంపొందింప చేశారు. ఆచరణలో వాటి విలువ ఎలా వుంటున్నా, పరిణామ ప్రగతిలో అవి అసమగ్రస్థాయివే అయినా – అవొక అంతర్జాతీయ ప్రమాణస్థాయిలో నిలిచిపోయినాయి కదా! ఇతరుల పద్ధతి ఎలా వున్నది? ఉదాహరణకు హిట్లర్ అంటాడు – సంకర జాతీయులకు విద్య నేర్పించడం నేరం. వాళ్లను కార్మికులుగ – కూలీలుగ వుంచాలి అని.

ఈ ప్రపంచసంగ్రామం కేవలం జాతుల మధ్య లేదా మంచివారి, చెడ్డవారి మధ్య జరుగుచున్నదిగా గాక, దైవ- అసు రుల మధ్య జరుగుచున్న యుద్ధంగా మేము భావిస్తున్నట్లు మా ఉత్తరంలో మేము తెలియచేశాం. ప్రపంచంలోని పలు జాతులు, ప్రజలు యెవరివైపు నిలవాలన్నది మనమిప్పుడు విచారించవల సిన విషయం. వాళ్ళు సరైనవైపు నిలిస్తే – ఆ వైపు దేశీయులలో మానవస్వభావంలోని దోషాలు, లోపాలు వుంటున్నాసరే – అలా నిలిచినవారు దైవకార్య. ఉపకరణాలుగ వున్నవాళ్ళవుతారు. మిత్ర మండలి విజయం పరిణామశక్తులకు మార్గం సుగమం చేస్తుంది. అదే అసురశక్తుల విజయం మానవాళిని వెనక్కు లాగి, హీన స్థితికి గొనిపోతుంది. అది మానవజాతి వినాశహేతువవుతుంది. ఇదే అసలు సమస్య. తక్కినవన్నీ పరిగణకు రానట్టివే. మిత్రమం

డలి తమ ఆదర్శాలకు వ్యతిరేకంగా నడచినా, అవి మానవాళి విలువకోసం నిలిచినాయి. హిట్లర్ క్రూరమైన విలువలకు మార్గ దర్శకుడవుతాడు. అట్లని బ్రిటిష్‌వాళ్ళు, అమెరికన్లు మచ్చలేని దేవదూతలని, జర్మన్లు దుష్ట, పాపులు అని కాదు. అది వాళ్ళ స్వభావాలను తెలిపే ప్రాథమిక సూచన మాత్రమే.

మానవులు దోషరహితులుగ, పవిత్రులుగ, ఉత్తములుగా లేనప్పటికీ, వారిని దైవం, వారున్న స్థాయినుండే గ్రహించి తన సాధనాలుగా ఉపయోగించుకొంటాడు. వారు సత్ప్రవర్తనులుగ వుంటే, భగవంతునివైపు వుంటారు. దైవకార్యనిర్వహణకుఅది చాలును. ఐక్యకూటమివారు వారి విజయాన్ని దుర్వినియోగపర చుకొంటారని, శాంతిని కాపాడుకోలేరని, విజయం ద్వారా లభిం చిన అవకాశాలను వారు మానవాళి శ్రేయస్సుకు అనుగుణంగా ఉపయోగించుకోలేరని నాకు తెలిసి కూడ, నేను నా ఆధ్యాత్మి కశక్తిని వారి కొరకే ఉపయోగించి వుండేవాడిని. ఏది యేమైనా హిట్లర్ స్వాధీనంలో వుండి వుంటే పరిస్థితులు యెంత చెడుగా, యెంత దారుణంగా వుండి వుండేవో మిత్రమండలి చేతిలో అవి అంత దారుణంగా వుండవు. దైవపద్ధతులు యింకా మానవాళికి అందుబాటులోనే వుంటున్నవి. కాని మానవులు వాటికి ఎంత వరకు ఉన్మీలనులై వుంటారనేదే సమశ్య. భారతదేశాన్ని, ప్రపం చాన్ని భయపెట్టి బాధలకు, బానిసత్వానికి గురిచేసి ఉపద్రవాన్ని, క్రూరత్వాన్ని తొలగించుకొనే కార్యంలో మనం స్థిరంగా వుందుము గాక!

మూలము శ్రీఅరవిందులు
అనువాదం బి. నరసింహయ్య

మరుగుజ్జు నెపోలియను

(హిట్లరు – 1939 అక్టోబరు)

(అది 1939 సం.రం. అక్టోబరు నెల. హిట్లరు విజయోత్సాహంతో ఉన్నాడు. యుద్ధనిపుణులు ఈతనిని నెపోలియన్‌తో పోలుస్తున్నారు. అప్పుడే శ్రీఅరవిందులు 'The Dwarf Napolean' కవిత వ్రాశారు. హిట్లరుకు కూడా ఏ గతి పడుతుందో వారు అప్పుడే జోస్యం చెప్పారు. ఆ కవిత నిక్కడ ప్రచురిస్తున్నాం. నవంబరు 1938 లో మ్యూనిచ్ ఒప్పందం తర్వాత శ్రీఅరవిందులు 'The Iron Dictator' అనే కవిత వ్రాశారు. ఆరంభం నుంచి హిట్లరు వలన మానవాళికి ఎలాటి ముప్పు వాటిల్లబోతోందో వారు దర్శించగలిగారు. వారు వ్రాసిన 'The Children of Waton' కవిత ద్వారా మనకది తెలుస్తుంది. (అగస్టు 1940) మరొక కవిత 'In The Battle' (సెప్టెంబరు 1939) కూడా ఆసక్తికరమైనదే. స్థలాభావంవల్ల ఆ కవితలన్నీ ఇక్కడ ప్రచురించలేకపోతున్నాం.)

ఆహా!. ఏమీ ఈ ఊహాకల్పిత ఆకస్మిక ప్రచండ ప్రభవం...
ఘోరదౌర్జన్య, దారుణాద్భుత మాయాజనిత అక్రమ సంతానమా!
ఐంద్రజాలికుని మంత్రదండ ఆదేశ విన్యాసమా!
వాస్తవం ఊహాతీత సంభ్రమంతో సంగమించినదా!
అల్పమనల్పమును సాధించినదే. హీనముత్కృష్టమై భాసిస్తున్నదే.
అల్పప్రాణి నేలనాల్గు చెరగులా పురాణకాల మానవాతీత
అసురమూర్తివోలె కలయతిరుగుతున్నది.
నెపోలియను! – సాహసోపేతం, వేగవంతం, విశాలం – ఆతని మానసం
హృదయమో! సంక్షుభిత సాగర గంభీరం
సంకల్పం! పట్టువీడని తీవ్రప్రచండ పరిష్వంగం.
కనుసన్నలలో ప్రపంచాధిపత్యం, లక్ష్యసాధనలో అసాధారణ గాంభీర్యం
అల్పఘన వస్తురాశిని దర్శించే సమైక్యదృష్టి.

అగాధ, విశాలములలో బ్రహ్మాండసంచలిత చాలనాలు
రగిలే అత్యాశ. ఏ హీనలోకాలజీవుడు ఈ మరుగుజ్జు?
వెలుగెరుగని మందమతి, జిత్తులమారి, దురహంకారి
స్వభామ ఇనుపఖనిజ సమ్మిశ్రితము.
ఈ భావావేశ దురభిమాని, నికృష్ట క్రూరుని
హృదయం, ఏనాడూ మధుర యౌవనాలయం కాదు.
సహజోద్వేగాలు – ఆశ నిరాశాసంచలితాలు,
క్రౌర్యం, దౌర్జన్యం, కన్నీళ్లు, పెడబొబ్బలు.
అతనొక భూతం, శిశువు, పశువు.
పరుషోక్తుల వక్త, భావదారిద్ర్య ప్రవక్త.
తిరోగతి కధినేత. పాలనాబలం మాత్రం
విజయోత్సవ తోరణమే!
ప్రపంచమీతనికి సిద్ధ పక్వభోజ్యఫలం
లండను నుంచి కొరియా దాకా ప్రాకిన వీతని క్రీనడలు,
కాలు పెట్టిన జనపదాలు శ్మశానాలు.
పిడికిట్లో నలిగిపోయే జనం. ప్రపంచభవితను
తీర్చిదిద్దేది, నురగలు గ్రక్కే ఈ మూర్ఛరోగియా!
ఏ అమానుషశక్తీమరుగుజ్జును పైకెత్తి పట్టి ఉంచినదో!
ఇదొక మొరటైన హీనపరికరం. రూపుదాల్చి మానవుని కాల
రాసే రాక్షస నైపుణ్యం
ఉక్కు పరిష్వంగంలో భూమిని చుట్టచుట్టే
ప్రబలవాంఛితార్థము.. దుష్టసంకల్పము.
భీతావహ విశ్వప్రణాళిక
మానవవాంఛితార్థాలను ఒకే మూసలో అణగద్రొక్కే నైజం.
అదంతా చీకటి సామ్రాజ్యం. ఇంకా విస్తరిస్తే అది భూప్రళయం.
నిశ్చైతన్యం తిరిగి విజృంభించి హక్కుపొందే దుర్ముహూర్తం.
తొలినాటి అజ్ఞానసంద్రంలో, పరిణిత దివ్యచైతన్య
మానవుడు సరీసృపాలవలె, అంతర్ధానమయే అపశకునం.
ఈ అసురిని నీడ కంపిత భూమండల పరివ్యాప్తం
ప్రాణాంతక గిరిశృంగాగ్ర దుర్గం నియంతకి ఏకాంతవాసం.

వింటాడక్కడ ఆసురిక అశరీరవాణిని.
ఆపై మరి ఆకస్మిక నిర్ణయాలు, భీకరదాడులే!
అది నైపుణ్యంగా భూతం విప్పిన పులిపంజా.
దుష్టశక్తిని భరించలేని అల్పకాయం
దేహం భరించలేనిది ఆ భయానక అతిథి
ప్రపంచమంతా వశపర్చుకోవాలనే దురాశ,
అరుస్తూ, బెదిరిస్తూ, విలయతాండవం.
(ఎంతవరకిది ఇలా?) అల్లకల్లోల పెనుతుఫాను గమనంలో
మరో పెనుభూతాన్ని – లేక – మరింత భీకరపర్జన్యదేవ
గర్జనాన్ని, ఢీకొనే దాకా –

మూలం: శ్రీఅరవిందులు
భావానువాదం: కె. యజ్ఞన్న

అసత్యాధిపతితో శ్రీమాత భేటీ

(మార్చి 12, 1938 న, హిట్లరు ఆస్ట్రియా నాక్రమించాడు. తర్వాత జెకొస్లోవేకియాపై ఒత్తిడి తెచ్చాడు. సెప్టెంబరు 1938 లో ప్రపంచం ప్రమాదపుటంచుకు చేరుకుని ఉంది. సెప్టెంబరు 29 న మ్యూనిచ్ వప్పందంపై హిట్లరు, ముసోలినీ, Daldier, చాంబర్లేనులు సంతకాలు పెట్టారు. అక్టోబరు 22, 1938 న శ్రీమాత తమ కుమారుడు ఆంద్రేకి ఈ ఉత్తరం వ్రాశారు.)

ఈ మధ్య జరిగిన సంఘటనలను ప్రస్తావిస్తూ నీవు నన్ను అడిగావు – ఇది ప్రమాదం కలిగించే డబాయింపా లేక మనం తృటిలో ప్రమాదం నుంచి తప్పించుకున్నామా – అని. రెండూ సత్యదూరం కావని మనం భావించవచ్చు. నిజంగానే హిట్లరు డబాయిస్తున్నాడు. వీలైనంత ప్రయోజనం పొందటానికి బెదిరిస్తూ, జడిపించేలా అరచి గగ్గోలు పెడుతున్నాడు. వ్యూహాలు, కుతంత్రాలు మరి సరే సరి. అయితే ఇక్కడ మరొక విషయం ఉంది. ప్రతి ఒక్క మానవసంకల్పానికి వెనుక కొన్ని శక్తులు

పనిచేస్తూ ఉంటవి. వాటికి మానవతయే మూలాధారం కానక్క రలేదు. అవి కొన్ని ప్రయోజనాలను ఆశించి, ఆ దిశగా కదులుతూ ఉంటవి. ఈ శక్తుల తాలూకు లీలావిశేషాలు సంక్లిష్టంగా ఉంటాయి. మానవచైతన్యానికి సాధారణంగా అందవు. సులువుగా బోధపడేలా చెప్పాలంటే ప్రధానంగా రెండు విరుద్ధమైన – tendencies ఉద్దేశాలతో కూడుకొని ఉంటాయి. దైవకార్యాన్ని ఈ భూమిపై సఫలీకృతం చేయటానికి భావింపబడేవిగా ఉండేవి (సదుద్దేశాలు) ఒకటైతే, అందుకు విరుద్ధంగా (దైవకార్యాన్ని) విఫలం కావించేవి, మరొకటి (దురుద్దేశాలు). సదుద్దేశాలను సఫలీకృతం కావించే చైతన్యవంతమైన ఉపకరణాలు కొద్దిగానే ఉంటాయి. వాసికంటె రాసియే మిన్న. ఆసురికశక్తులు ఎప్పుడూ సాధారణంగా పుష్కలంగానే అందుబాటులో ఉంటాయి. అవెప్పుడూ వ్యక్తుల ఇచ్ఛాశక్తిని స్వాధీనపర్చుకుని, తమకు విధేయంగా మలుచుకొని, నిశ్చైతన్యవంతం కావించి కీలుబొమ్మలుగా మార్చివేస్తాయి. హిట్లరు ఆసురికశక్తులచేత ఎన్నుకోబడిన అలాటి ఉపకరణం. వాటికి కావల్సినదల్లా యుద్ధాలు, ఉపద్రవాలు. దివ్యశక్తులనాటంకపరిచే అవరోధాలు అవి, ఏ మానవ పాలనాయంత్రాంగం అయినా కావాలని కోరకపోయినా విపత్తులు పొంచి ఉండనే ఉంటాయి. కాని ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ యుద్ధం రాదు, రానీయకూడదు – ప్రస్తుతానికి for the time being.

(అక్టోబరు 22, 1938)

*

(చాలా సంవత్సరాలు తర్వాత ఆశ్రమ తరగతిగదిలో ఒక విద్యార్థి అడిగిన: ప్రాణికస్థాయి ప్రపంచజీవులు ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి ఎందుకు ఆకర్షింపబడతారు? – ప్రశ్నకి –. సమాధానంగా శ్రీమాత వివరణ.)

ఆకర్షితులవుతారు కాని – ఆధ్యాత్మిక జీవనాన్ని త్రికరణ శుద్ధిగా పాటించాలని నిర్ణయించుకుంటారని కాదు. వీళ్ల ప్రత్యేక లక్షణం అసత్యం, కుయుక్తి, మోసపూరితమైన స్వభావం, భ్రమింపచేసే శక్తి. దివ్యజీవనులుగా పైకి కనిపిస్తారు. కళ్లు మిరుమిట్లు

కొలిపే కాంతితో మెరిసిపోతూ ఉంటారు. త్రికరణశుద్ధి కలిగిన వాళ్లు మాత్రం వాళ్లచేత మోసగింపబడరు. వీళ్లకి వెంటనే ఒక హెచ్చరిక లాంటిది స్ఫురిస్తుంది. కొంతమంది ఊహించని అస హజమైన అద్భుతాలు ఇష్టపడతారు. అలాటివాళ్లు చాలా సులువుగా మోసగింపబడతారు.

మనకి ఇలాటిదే ఈ మధ్యనే జరిగిన చరిత్రాత్మక సంఘటన ఉంది. అదే – హిట్లరుకు సంబంధించినది. ఆతనికి ఒక జీవం (Being) తో అనుబంధం ఉండేది ఆ జీవుని నతను Supreme Being అని భావించేవాడు. ఈతని నుంచి సలహా తీసుకునేవాడు. ఏమి చెయ్యమంటే అది చేసేవాడు. ఏకాంతంలోనికి ఉపసంహరించుకునేవాడు. ఆ మార్గదర్శకుడు తన దరి చేరి ఉత్తేజపరిచేవరకు నిరీక్షించేవాడు. ఇచ్చిన సలహా తు.చ తప్పక పాటించేవాడు. ఆ జీవుని సర్వోన్నతునిగా హిట్లరు భావించేడు. నిజానికది ఒక అసురశక్తి. అతీంద్రియజ్ఞానంలో (occultism) దానిని 'the Lord of Falsehood' అని పిలుస్తారు. ఈ జీవుడు తనను 'the Lord of Naions' గా ప్రకటించుకున్నాడు. ఈతడు ధగద్ధగాయమానంగా కండ్లు మిరుమిట్లు కొలిపేలా వెలిగిపోయేవాడు. ఎవ్వరినైనా తప్పుత్రోవ పట్టించగలిగేవాడు. ఎంతో వైభవోపేతంగా ఉండేవాడు. అతీంద్రియజ్ఞానులను, పైమెరుగులకు మోసపోనివాళ్లను మినహాయించి ఎవ్వరినైనా మోసగించగలిగేవాడు. ఊర్ధ్వాంగకవచం, శిరస్త్రాణం ధరించి హిట్లరికి సాక్షాత్కరించేవాడు. శిరస్సు నుంచి ప్రజ్వలించే ఒక జ్వాలతో మిరుమిట్లుకొలిపే కాంతితో దుర్నిరీక్షంగా ఉండేవాడు. కన్నెత్తి హిట్లరు ఆతనిని చూడలేకపోయేవాడు. హిట్లరు ఏమి చేయవల్సినదీ ఆతనే నిర్దేశించేవాడు. హిట్లర్ని కోతిని ఆడించినట్లు ఆడించేవాడు. అవకాశము ఉన్నంతవరకు హిట్లరుచేత మితిమీరిన దురాగతాలు చేయించాడు – చివరికి హిట్లరుకి శిరశ్ఛేదం జరిగే పర్యంతము కూడా – అల్పస్థాయిలో ఇట్టి సందర్భాలు సర్వసాధారణం.

హిట్లరు ఒక గొప్ప medium మాధ్యమం (దుష్టశక్తులకు) గొప్పగా ఉపయోగపడే సాధనం. తెలివి, వివేకం ఉన్నవాడు

కాదు. This being could tell him anything whatever and he swallowed it all. ఆ (దుష్ట) జీవి ఏది చెప్పినా నమ్మేవాడు. కొంచెం కొంచెం హిట్లరును ముందుకు నెట్టేవాడు. అదొక వినోదం ఆ జీవునికి. వీళ్లకి మనుష్యులు అల్పులు, ఆటవస్తువులు. వీళ్లతో ఆడుకునే వారు. పిల్లికి ఎలుకతో చెలగాటం. చివరికి ఎలుకకి ప్రాణసంకటం.

ప్రశ్న: హిట్లరు మరణానంతరం 'అసత్యాధిపతి' స్టాలిన్ లోనికి చొరబడ్డాడా?

విషయాలు పూర్తిగా అలాగే ఉండవు. కాని కొంత సారూప్యత లేకపోలేదు. ఆ జీవుడు హిట్లరు మరణం కోసం వేచి ఉండలేదు. ఇక్కడ మీరు పొరబడుతున్నారు. ఆ జీవులు ఏ ఒక్క భౌతికజీవుని అంటిపెట్టుకొని ఉండిపోరు. హిట్లరులాటి వానిని ఏ ఒక్కరినో ఆవహించుకొని ఉండకుండా ఎంతోమందిని దుష్ప్రభావితులను చేస్తారు. హిట్లరు వదల్చుకోబడినాడు. ఒక పూర్తి దేశం, భౌతికశక్తి ఆతని వెనుక ఉన్నది. ఆ దుష్టశక్తియే కనుక చివరివరకూ ఉండి నెగ్గి ఉంటే మొత్తం మానవజాతి సర్వనాశనమయేది. ఆ దుష్టశక్తిని వదల్చుకోవటం కూడా అంత సులువు కాదు. వదల్చుకున్నంత మాత్రాన సరిపోదు కూడా..

మీకో ముఖ్య విషయం చెప్పాలి. ఈ శక్తుల పుట్టుపూర్వోత్తరాలు దేవతలకు ముందువి; they are the first emanations – ముందు ఉద్భవించినవి. విశ్వాన్ని ఈ దుష్టశక్తులు అంత సులువుగా వదలవు. ఒక యుద్ధం సరిపోదు.

విశ్వపరిణామ ప్రక్రియకు అవసరమైనంత వరకూ అవి ఉంటాయి. వాటి అవసరం తీరాక అదృశ్యమవటమో లేక మార్పు చెందటమో జరుగుతుంది.

వాటికి అంతిమ ఘడియలు వస్తున్నాయని తెలుసు. అందుకే పోయే ముందు చేయవల్సినంత విధ్వంసమూ చేస్తున్నాయి.

అవి నాలుగు శక్తులు. మొదటిది మార్పు చెందినది. మరొకటి ఎక్కడి నుంచి వచ్చినదో అక్కడికే అదృశ్యమైనది. ఇక

రెండు శక్తులు ఉన్నాయి. పోయిన రెండింటి కంటె ఇవి క్రూర మైనవి. ఒకదానిని అతీంద్రియజ్ఞానంలో the Lord of Falsehood 'అసత్యాధిపతి' అని, మరొకదానిని the Lord of Death 'మృత్యు అధిపతి' అని అంటారు. ఈ రెండూ ఉన్నంతకాలం కష్టాలు కూడా ఉంటూనే ఉంటాయి.

*

(మరి రెండు సంవత్సరాలు తర్వాత క్లాసురూములో మరొక ప్రశ్నకి శ్రీమాత, సమాధానంగా ఈ క్రింది వివరణ ఇచ్చారు.)

'అసత్యాధిపతి' అపరిమితమైన హాని కలుగచేస్తాడు. విశ్వంలో సత్యానికీతను నిరంతర వ్యతిరేకి. అవరోధం. భౌతిక ప్రపంచంలో ఈ శక్తికి గొప్ప పట్టు ఉంది. చూడటానికిది మనుష్యులకి అత్యంత ఆకర్షణీయంగా, అద్భుతంగా కనిపిస్తుంది. 'దేశాలకధిపతి' అనిపించుకునేది కూడా ఇదే. కాంతివంతంగా, ఉత్తేజకరంగా, దుర్నిరీక్షంగా ఉంటుంది. దేశాధిపతిగా పాలించే శక్తి. రెండు ప్రపంచయుద్ధాలకు సర్వోన్నత సాధన కర్తగా వ్యవహరించినది ఇదే. రాజ్యాధిపతిగా అభివ్యక్తమైనది. తన్నెవ్వరూ మార్చలేరని ప్రకటించుకున్నది కూడా ఆ సందర్భంలో. కాని తనకు తెలుసు – తన అంత్యకాలం సమీపిస్తున్నదని. ఆ సమయాన్ని వీలైనంత ఆలశ్యమయేలా చూసుకుంటూన్నది. తాను నాశనంకాకముందు, వీలైనంత విధ్వంసం సృష్టిస్తానని ప్రకటించింది. ఎన్నో దుర్ఘటనలు వచ్చే అవకాశమున్నది.

ప్రశ్న: ఫిబ్రవరిలో ఒక క్రొత్త వెలుగు ప్రభవిస్తుంది భూమిపై అని మీరు సందేశం ఇచ్చారు. ఆ వెంటనే (మార్చి 5, 1953) స్టాలిన్ మరణించాడు. దానికిది సూచనా?

నిజానికది స్వల్పమైన ఫలితం. స్టాలిన్ మరణం ప్రస్తుత ప్రపంచస్థితిని మార్చలేదు – (హిట్లరు మరణంవల్ల పెద్ద మార్పు లేనట్లే). అంతకంటె కావల్సినదేదో ఉంది. హంతకుని తల నరికివేసినా వాని జీవాత్మ మిగిలివుండి, ఛాయారూపాంగా ఉంటుంది. ఒక ప్రాణికరూపంగా ఏ ఒక్కని ప్రేక్షకునిలోనో ఆశ్రయం తీసుకుని ఉంటుంది.

హిట్లరు ఒక సాధారణ మానవుడు. మనోబలంలేనివాడు. విపరీతమైన భావావేశపరుడు. సాధారణ కార్మికుడు. చెప్పులు కుట్టుకునేవాడని కొందరు చిన్న స్కూలు టీచరని, కొందరు అంటారు.

సామాన్యుడే – కాని ఆవహింపబడినవాడు. He was possessed అందుకు తగ్గట్టుగా కూడా (medium) ఉండేవాడు. ఏదో (శక్తి) అతనిని గట్టిగా ఆవహించేది. ఆ సమయాలలో అప స్మారకంగా ఉండేవాడు. గొప్ప ఆవేశంతో ఊగిపోయేవాడు. 'శక్తి' నుంచి తానేదైనా తెలుసుకోగోరినపుడు తన ఏకాంత దుర్గంలోకి వెళ్లిపోయేవాడు. ధ్యానంలో 'శక్తి' ని చాలా గాఢంగా ఆవాహనం చేసేవాడు. అదే అతనికి పరమదైవం. అప్పుడతనికంతా దివ్యంగా అగుపించేది. వెండికవచం, బంగారుకుచ్చుతో ఉన్న శిరస్త్రాణం ధరించి, కళ్లు మిరుమిట్లు కొలిపేటంతగా మెరిసిపోతూ కళ్లతో చూడలేకపోయేలా అవతరించేది. శరీరం కనపడేది కాదు. హిట్లరు ఒక medium కదా! అతనికి కనిపించేది. ఒక రకమైన దివ్య దృష్టి. ఆతనికి ఉండేది. అట్టి సందర్భాలలో అతనికి fits వచ్చేవి. నేలపై పడి దొర్లేవాడు. చొంగలు కార్చేవాడు. కార్పెట్టుని ముక్కలు ముక్కలుగా కొరికేవాడు. భయంకరమైన పరిస్థితి అది. తన చుట్టూ ఉండేవాళ్లకిది తెలుసు. అదొక శక్తివంతమైన భూతశక్తి.

మూలం: శ్రీమాత

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు

(K.D. Sethna – Amal Kiran – wrote the following in his articles – 'Recollections of Life with the Mother', *Mother India, April 1979)*

రోజు రోజుకీ హిట్లరు రెచ్చిపోతున్నాడని శ్రీమాత తెలు సుకున్నారు. 'అసత్యాధిపతి' the Lord of Falsehood హిట్లరికి బవేరియన్ ఆల్ప్సలోతన రహస్యస్థావరంలో ఎలా కనిపిస్తూ ఉత్తే జపరచి విజయకారకుడు అయినాడో అలానే తాను (శ్రీమాత) కూడా సూక్ష్మశరీరం ధరించి బాహ్యాచైతన్యాన్ని కల్పించుకుని

హిట్లరు దగ్గరికి వెళ్లారు. స్టాలిన్‌రష్యాపై దండెత్తమని ఆదేశిం చారు. ఇది చిత్రవిచిత్రమైన ఆజ్ఞ. స్టాలిను హిట్లరుకి మిత్రపక్షం లోవాడు. బాహాటంగా ఇది అందరికీ తెలిసిన విషయం. ఎప్పటి లానే హిట్లరు ఈ ఆదేశాన్ని ప్రగాఢ విశ్వాసంతో శిరసావహిం చాడు. గతంలో తాను పొందిన ఊహించని బ్రహ్మాండమైన విజ యాలు అతని కెలాటి సందేహం కలగటానికి అవకాశమివ్వ లేదు. సర్వోన్నత శాసనంగా విశ్వసించి, ఒకప్పటి తన భాగస్వా మిపై తిరుగులేని భీకరమైన ఆకస్మిక దాడి ప్రకటించాడు.

శ్రీమాత తిరిగి వస్తూండగా హిట్లరు దరికిపోతూన్న అసలు Lord of Falsehood తారసపడ్డాడు. తన స్వరూపంలో ఉన్న మరొక వ్యక్తిని చూడగానే దిగ్భ్రాంతి చెందాడు. హిట్లరు దగ్గరికి పరుగుతీశాడు .. వద్దని చెప్పటానికి. హిట్లరు నమ్మలేదు. నిజానికి తన అంతరంగంలో స్టాలిన్ రష్యాని ధ్వంసం చేయా లనే కోర్కె ఉంది. తన స్వీయచరిత్ర Mein Kampf లో ఇది వివరించాడు. ఘనంగా ముందుకు సాగేడు. రెండోమారు తన కగుపించిన రూపం నకిలీది అనుకుని మోసపోయాడు.

*

ప్రాసంగికంగా శ్రీమాతను ఎవరో అడిగారు: రష్యా హిట్లరు పక్షాన ఉండి ఉంటే పరిస్థితులు మరింత మెరుగ్గా ఉండేవా.. అని. ఆమె బదులిచ్చారు. "ఓ! కాదు, ప్రపంచం నిరాశావహంగా ఉండేది. మా అద్భుతచర్యవల్ల వారు పరస్పర శత్రుపక్షాలలో ఉన్నారు. This is divine diplomacy. ఇది దివ్యతంత్రం. సఫ లీకృతమైనది."

నిరోద్బరన్

అనువాదం: కర్రా వెంకటేశ్వర్లు